

העיתון שלנו

המרכז הרפואי ע"ש
אדית וולפסון

ינואר 2017

גיליון 26

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון

wolfson.org.il

**עובדי קרן המחקרים
ייקלטו כעובדי מדינה**

ראו עמ' 3

המדריכים הקליניים
מובילים את הסיעוד

14

הכול אנשים.
מחלקת משאבי אנוש

11

אחת ויחידה:
הכירו את ד"ר קטי דיין

8

הנעליים שישפרו לך את איכות החיים

משפר
את היציבה

מקל על
כאבי גב

מאזן ומחזק
את השרירים
ברגליים,
בכפות הרגליים,
בגב והבטן

הקץ לרגליים
עייפות וכבדות

מקל על כאבי דורבן

פוסט
מהצורך
במדרס

מקל את העומס
על הברכיים

ממריץ את
מחזור הדם

קיבוט
ללכת על אוויר

kyBoot
טכנולוגיה שוויוצרית

דרך ז'בוטינסקי 1 ר"ג | קניון דימול קומה 2 | מתחם הבורסה טל' 073-7276727 | 03916*

 kyboot israel | kybun@013net.net | www.kybun.co.il

שעות פתיחה: א'-ה' 11:00 עד 18:00 | יום ו' 10:00 עד 13:00

עובדות ועובדים יקרים,

שנת 2016 הסתיימה ואנו בפתחה של שנה אזרחית חדשה. הצלחנו לעמוד ברוב היעדים שהצבנו לעצמנו בשנת 2016. עבודות השיפוץ של קומה 2 והמחלקה לרפואה דחופה בעיצומן, ואנו מקווים לסיימן בתקופה הקרובה לרווחת המטופלים והצוות. כל העורב ליד בית הספר לסיעוד יכול לראות את עבודות הבינוי שהינן חלק מעבודות הבינוי של בית החולים החדש לילדים. אמנם לצורך כך היינו צריכים לצמצם באופן משמעותי את מקומות החניה באזור, אך עם סיום העבודות אנו מקווים כי רוב מקומות החניה יוכשרו מחדש. לעומת זאת, הכשרנו מספר גדול של חניות חדשות בחלק המזרחי של בית החולים המיועדות אך ורק לעובדי בית החולים. בהזדמנות זו אני מבקש לפנות אליכם העובדים, לנצל את המקומות החדשים ולחנות בחניון המזרחי, ובכך לפנות מקומות חניה בקדמת בית החולים למטופלים ולאורחים. אנו מקווים להתחיל מספר פרויקטים חדשים במהלך שנת 2017, בעזרת תרומות ובעזרת משרד הבריאות: שיפוץ מחלקת יולדות, שיפוץ היחידה להפריה חוץ גופית ועוד. במהלך שנת 2016 נכנסו לתפקידם מספר מנהלי מחלקות: פרופ' אריה רוזאל נכנס לתפקידו כמנהל היחידה להפריה חוץ גופית, ד"ר דימטרי יעקובוביץ' כמנהל היחידה לכירורגיה כללית, ד"ר רפאל לוטן כמנהל המחלקה לאורתופדיה, ד"ר קטי דיין כמנהלת המחלקה לכירורגיה כללית ב', ד"ר גלית מור כמנהלת שירותי הרוקחות, ד"ר יעקב פרנד כמנהל היחידה לכירורגיה פלסטית, וד"ר מנחם זינגר כמנהל היחידה לאורתופדיית ילדים. בהצלחה לכל אחד ואחת מהם. המחלקה לטיפול מיוחד ביילוד, בניהולם של ד"ר דוד קהלת והאחות האחראית גילה איסקוב, צוינה כמחלקה מצטיינת במסגרת מודל תמרוץ פגיות "תוכנית הכוכבים" לשנת 2016 של משרד הבריאות. אני מבקש להודות לד"ר קהלת, לגילה איסקוב ולכל מי שעזר בהכנת המחלקה בדרך לקבלת הפרס. יישר כוח! בשנים האחרונות חל שיפור במדדי האכילות הנמדדים בבית החולים, ועל כך התודה והברכה לכל העוסקים במלאכה על מסירותם ועבודתם המקצועית. איחולי לשנה אזרחית טובה, שקטה ופורייה לכם ולבני משפחותיכם.

ד"ר יצחק ברלוביץ'
מנהל המרכז הרפואי

עשרות עובדי קרן המחקרים הועברו להעסקה ישירה

כ-65 עובדי קרן המחקרים של המרכז הרפואי וולפסון נקלטו להעסקה ישירה והיו מעתה עובדי מדינה. מדובר בעובדי ניסיון, עובדות מעבדה, עובדות סוציאליות וטכנאי נטגן. בטקס קליטת העובדים, שנערך בבית החולים, אמר יו"ר ההסתדרות אבי ניסנקורן: "היום אנחנו שמים סוף לעיוות מתמשך והיסטורי. בחודשים האחרונים קלטנו אלפי עובדי קבלן ואנו מעבירים להם ולציבור את המסר שככה צריכה לראות החברה הישראלית - חברה בה שר האוצר ויו"ר ההסתדרות משלבים ידיים לטובת שוויון וכבוד לאדם העובד ולטובת מערכת הבריאות הציבורית כולה". שר האוצר ויו"ר מפלגת כולנו, משה כחלון, הצטרף לדבריו של ניסנקורן ואמר: "בימים האחרונים התפרסמו נתוני שנת 2016 וראינו כמה הכלכלה הישראלית חזקה וצומחת. אין שום סיבה שעובדי הקבלן לא ייהנו גם הם מפירות הצמיחה הללו. נמשיך ונעבור בכל עיר בארץ בכדי לצמצם את התופעה הזאת". מנהל המרכז הרפואי וולפסון, ד"ר יצחק ברלוביץ': "הטקס היום מהווה צעד חשוב לקראת הגשמת החזון של 'עבודה שווה' - שכן שווה. אני מצפה כי לאחר המהלך הנוכחי, יעברו גם עובדים מסקטורים אחרים - אחיות ורופאים - מהעסקה על ידי קרן המחקרים להעסקה על ידי המדינה". הוסיף המנהל האדמיניסטרטיבי בוולפסון, שלום נויפלד: "המהלך החשוב של העברת עובדי קרן המחקרים שלנו להעסקה דרך המדינה עושה צדק וסדר. אני מברך על הצעד הזה ומאמין שתהיה לו השפעה מכרעת על המערכת". העובדים בוולפסון הצטרפו ללמעלה מאלפי עובדי קבלן שנקלטו בשבועות האחרונים בבתי החולים הממשלתיים והעירוניים, ולאלי עובדים נוספים שממשיכים להיקלט להעסקה ישירה, כחלק מיישום ההסכם לצמצום תופעת עובדי הקבלן כפי שנחתם בין יו"ר ההסתדרות לשר האוצר ביולי 2015. בזכות הקליטה לשירות המדינה, העובדים ייהנו מזכויות ומהטבות שונות המעוגנות בהסכמים קיבוציים תוך הסדרת הביטחון התעסוקתי שלהם.

בשער: שר האוצר משה כחלון, יו"ר ההסתדרות אבי ניסנקורן ומנהל וולפסון ד"ר יצחק ברלוביץ' עם עובדי קרן המחקרים

צילום השער: ברק נוגא. צילום התמונה הפנימית: אורן כהן, דוברות ההסתדרות

צילומים: ברק נוגא
ידיעות: מיכל ויינשל שיינמן
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעיונות

עורכת: מיכל ויינשל שיינמן
חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ', ד"ר עוזי רביב,
רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר,
אסתי אהרונ, שוש פרידמן, ברק נוגא, טלי נבון, אורלי
מילר, טל בונדי, חנה גושטט, מיכל עקירב

גיליון מס' 26
ינואר 2017
טבת תשע"ז

העיתון שלנו

בידינו אור ואש

בגן של עדן סיפרו לילדים על אבוקות ולפידים ומנורות. לא על אש חיה, אש תופת או אש זרה. בשנה הבאה, כבר לא יהיה צריך להסביר להם על עוצמתה של האש. הם כבר יודעים. וירד הגשם, וישטוף את האדמה החרוכה, ושוב יצמח כאן גן לתפארת. הנר שלנו עדיין דולק. נס גדול היה פה

בגן של עדן הגננת, ההכנות למסיבת חנוכה כבר בעיצומן.

צריך ללמד את הילדים את כל שירי החנוכה ולהכין את התמונות המסורתיות של בריסטול שחור הגזור בצורת סמלי החג, כשמאחור מדביקים את נייר הצלופן הצבעוני ומצמידים לחלונות.

זו פעם יחידה בשנה שמלמדים את הילדים להשתמש באש. להדליק את נר של האחר, ובאנו חושך לגרש כשידינו אור ואש.

מספרים להם על אבוקות ולפידים ומנורות, לא מספרים להם על בקבוקי תבערה. מספרים להם על אש התמיד ואש להבה, לא מספרים להם על אש חיה, אש תופת או אש זרה.

מלמדים אותם שטוב האור על פני החושך. לא מלמדים אותם שאור וחושך גרים זה לצד זה, בדיוק כמו היום והלילה.

בדיוק כמו השמש והירח. ואין צורך לגרש אף אחד.

אורי וליאור מתרגשים. יש להם תפקיד ראשי

במסיבה. אורי קיבל את תפקיד הסביבון

וליאור את תפקיד הנר השמש. עדן

הגננת מסבירה לאורי, תוך שהיא

עוטרת לדאש את פס הבריסטול

עם דגם הסביבון במרכז המצח,

שסביבון סובב סביב עצמו

בדיוק כמו שכדור הארץ

סובב סביב צירו וסביב

השמש. אורי מתחיל

לבכות. יש לו כבר

סחרחרות מחזרות על

השירים והתנועות,

ודוקר לו במצח בגלל

סיכת המהדק.

ליאור מתקרבת לעדן

ומחכה לתורה. "לשמש

יש תפקיד חשוב

בחנוכה", מספרת עדן.

גם לה היא עוטרת את

זר הקרטון עם הנר על

המצח. "השמש קיבל את

התפקיד של הדלקת הנרות

האחרים, הוא הנר הפועל,

היוזם, המפיח חיים, המטעין

אנשים במוטיבציה חיובית,

מעורר לפעולה. כי כל אדם הוא

אור קטן, וכולנו אור איתן". ליאור

מישירה מבט חודר אל עדן, מרימה

את פס הקרטון מהפוני ושואלת מה זה

מוטיבציה. עדן מחייכת ומשיבה: "את תגלי

את זה כשתהיי גדולה. תפקידך יהיה למצוא אותה".

ההזמנות כבר חולקו. כל הסבים והסבתות שרינו את התאריך לראות את הקטנטנים ורקדים במעגלים. ואז זה קרה.

הורים מבוהלים נכנסו, כל אחד הרים את הילד שלו על הידיים וברח החוצה, גננות יצאו עם עוד ילדים שהוריהם התעכבו בדרך, כבאיות הגיעו והחלו להתזז מים, זכוכית החלון התנפצה, גצים אחזו בוילונות ותפסו גם את פינת הבובות, כיסאות הפלסטיק הותכו וכל הציורים שעל הקירות נצבעו בשחור. קשה לנשום. הגן שלנו נשרף.

עדן בהלם. מאות משפחות נשארו ללא רכוש וקורת גג, וצריכים להתחיל הכול מהתחלה. תמונות, זיכרונות, מסמכים, שנשארו במקרה הטוב רק בעננים של גוגל. במקום ירוק של חורש ופריחה השתלטו הפיח והגחלים. חיים ומוות, התחלה וסוף.

מדינה שלמה מחכה לגשם. בינתיים רק הדמעות מלחלחות את האדמה.

בשנה הבאה, לא צריך יהיה להסביר לילדים על עוצמתה של האש. הם כבר יודעים.

האש שורפת, האש הורסת. אולי רק בחורף, כשירד הגשם ונדליק תנורים,

נוכל להדגיש שהאש גם מחממת, היא משמשת לבישול, לריפוי,

לצורפות, ליצירת זכוכית, האש מככבת באלכימיה.

גילינו גם שהאש גרמה לכך שאנשים פועלים

ביחד ולא משנה מאיזו השתייכות דתית, פוליטית

או לאומית. ואולי נזמין אותם לא רק לכבות את

האש, אלא לשבת ביחד סביב מדורה עם פינג'אן

ונקשיב לסיפורים של תרבות שונה. וניתן לעצמנו ללבות

את האש הפנימית, המניעה אותנו ליצירה. אש התשוקה,

ההתלהבות לחיים. וירד הגשם וישטוף את האדמה

החרוכה, ושוב יצמח כאן גן לתפארת לאחר שנשתול בדיוק כמו

שנה חדשה שמתחילה. וכדי להאיר קצת את החושך שירד עלינו,

לא נשכח: שמונה ימים פעלו לוחמי האש לכבות את השריפה בכל החזיתות. אין אבודות

בנפש. הנר שלנו עדיין דולק. נס גדול היה פה.

הצילו, קריש!

שיתוף פעולה בין מומחים מהמרכז הרפואי וולפסון לבין מומחי בי"ח אסף הרופא הציל את חייה של ענת אברג'יל מרמלה, אם לשישה, שקריש דם ענק חסם את זרימת האוויר לריאותיה ומערכות גופה החלו לקרוס

ענת אברג'יל ובת משפחתה לאחר שחייה ניצלו למטה: קריש הדם שעלול היה לגרום למותה של אברג'יל (צילום: דנה קופל, מתוך אתר ynet)

לאחר קבלת הסכמת המשפחה לביצוע ניתוח, הובהלה אברג'יל לחדר הניתוח בוולפסון, שם, בטכנולוגיה מיוחדת, הצליחו ד"ר דקל וד"ר ליאור ששון, יחד עם ד"ר בנימין שלוה, רופא בכיר במחלקה לאורולוגיה, להוציא את קריש הדם ולהציל את חייה. "חשוב לנו שיידעו שיש שיטות טיפול נוספות בקרישי דם", אומר ד"ר דקל. "במקרה הזה, ללא הניתוח ענת לא הייתה שורדת".

לאחר מספר ימי התאוששות ביחידה לטיפול נמרץ, חזרה אברג'יל לבית החולים אסף הרופא להמשך טיפול ומשם הועברה לבית חולים שיקומי. "אני מרגישה הרבה יותר טוב", אמרה, "אני לא זוכרת הרבה מהאירוע אבל יודעת שהרופאים הצילו את חיי".

מאיר, בעלה של ענת, ובני משפחתה, היו אסירי תודה: "חשוב לנו להודות לרופאים ולצוות שטיפל בענת בשני בתי החולים, כמו גם לרב אלימלך פירר שבלעדיהם היא לא הייתה אתנו היום".

זה קרה בתקופת החגים האחרונה: מנהל היחידה לטיפול נמרץ בוולפסון, ד"ר אריה סורוסקי, יצא לרכיבת אופניים בהרי ירושלים יחד עם עמיתו לתחביב ולמקצוע, מנהל מחלקת טיפול נמרץ בבי"ח אסף הרופא. במהלך הדרך הם קיבלו קריאה דחופה על חולה שהגיעה במצב קשה לאסף הרופא, עשו "אחורה פנה" והגיעו לשם במהירות כדי לבדוק את המצב. באותן שעות נלחם הצוות הרפואי באסף הרופא על חייה של ענת אברג'יל (54), תושבת רמלה ואם לשישה, שקריש דם ענק בגודל של שלושים סנטימטרים נסחף לריאותיה וכמעט גרם למותה. ענת חשה ברע, הגיעה למרפאה יחד עם בעלה מאיר, אולם אז איבדה את הכרתה ופונתה במהירות לבית החולים במצב קשה מאוד, כשמערכות גופה קורסות. מאמץ משותף של רופאי וולפסון ואסף הרופא החזיר אותה לחיים כנגד כל הסיכויים.

< החומר הממיס לא עזר

קריש הדם נוצר בגופה של ענת, ככל הנראה, לאחר שכיבה ממושכת במיטה בעקבות סיבוכי מאוחר של ניתוח שעברה שנה קודם לכן. הצוות הרפואי אבחן כי הקריש הענק התפתח ברגליים, "טיפס" במערכת הוורידית, חלף על פני הלב והתמקם בריאות. התוצאה הייתה בלתי נמנעת: חסימה של זרימת האוויר לריאותה של ענת, שכמעט גרמה למותה. "לרוב, במקרים כגון אלה נהוג לתת חומר ממיס קרישים", מסביר ד"ר סורוסקי, "הצוות הרפואי באסף הרופא נתן למטופלת חומרים ממיסי קרישה בשתי מנות, אולם החומרים לא עזרו. בעצה אחת אתנו הוחלט להעביר אותה אלינו לוולפסון כדי לחבר אותה למכשיר אקמו - מכונת לב ריאה. הרעיון היה להרוויח זמן - לאפשר לליבה ולריאותיה לנוח, כאשר מכשיר האקמו מחליף את פעולתם באופן מלאכותי, במטרה שבזמן הזה נוגדי הקרישה יתחילו לעבוד והקריש יתמוסס. היה חשש כבד, שולא חיבור לאקמו היא עלולה למות בתוך שעות ספורות".

< "יודעת שהצילו את חיי"

הדרמה הרפואית, שהחלה באסף הרופא, נדדה לוולפסון שבחולון: ד"ר חגי דקל, רופא בכיר ומומחה בניתוחי לב וחזה בוולפסון, הוזעק לבית החולים כדי לנסות ולשלוף את הקריש בפעולה כירורגית, לאחר שנוגדי הקרישה לא הועילו. ד"ר דקל משחזר: "שוחחתי עם בני המשפחה והסברתי להם שאין הרבה זמן. כל התמהמהות הייתה עלולה להיות הרת אסון".

פרסי מחקר לאגף הנשים והיולדות בכנס העולמי לחקר גדילת עוברים

ד"ר ערן וינר מוולפסון היה שותף לשתי עבודות מחקר, שזכו בפרסים יוקרתיים בטורונטו. העבודות בדקו את יכולת השליה לנבא חזרה של רעלת היריון ואת היכולת לחזות את משקל העובר בזמן לידה פעילה

ד"ר ערן וינר

הפרס השני הוענק על עבודת מחקר, שבדקה יכולת לנבא את משקל העובר בזמן לידה פעילה. גם את המחקר הזה הציג בכנס ד"ר ערן וינר כחוקר ראשי. הביצוע נעשה בפיכוחם של ד"ר מיכל קובו ופרופ' יעקב בר, כאשר החוקרים הנוספים הם ד"ר מבורך זסמן וד"ר נטלי פיינשטיין, יחד עם ד"ר אסנת אלישיב וד"ר יוסי מזרחי - כולם מתמחים באגף.

עמיתים ברפואת אם ועובר בטורונטו, הציג את המחקר וקיבל את הפרס בטקס. המחקר בוצע בפיכוחם של ד"ר מיכל קובו, מנהלת חדר לידה וחוקרת אחראית, ופרופ' יעקב בר, מנהל אגף נשים ויולדות בוולפסון. תרומה משמעותית בעבודה זאת הייתה לד"ר לטיציה שרייבר, מנהלת המכון לפתולוגיה בבית החולים וולפסון, שביצעה ניתוח מעמיק של עשרות שליות עם רעלת היריון. החוקרים הנוספים היו ד"ר אודי גרינשטיין וד"ר אוהד פלדשטיין, מתמחים באגף לנשים ויולדות.

שני מחקרים שנעשו באגף נשים ויולדות בוולפסון, זכו בפרסי מחקר בכנס הבינלאומי השנתי לחקר גדילת עוברים שנערך בטורונטו, קנדה. בכנס היוקרתי, שהתקיים תחת הכותרת Fetal Growth Meeting, השתתפו מומחים מתחומי המיילדות, רפואת עוברים וגניקולוגיה מרחבי העולם. באחד משני הפרסים זכתה עבודת מחקר שבדקה את יכולת השליה לנבא חזרה של רעלת היריון. ד"ר ערן וינר מוולפסון, החוקר הראשי בעבודה זו, המבצע עתה השתלמות

שת"פ אקדמי בין וולפסון לאוניברסיטת וונזו הסינית

משלחת המדענים מאוניברסיטת וונזו שבסין. במרכז: ד"ר יצחק ברלוביץ' - מנהל וולפסון, לצדו איריס לוונשטיין - מנהלת תאגיד הבריאות, וד"ר רונן ברנר - מנהל המכון לאונקולוגיה

והצוות שלנו הוזמן לאוניברסיטה בסין לביקור גומלין ולצורך המשך שיתוף הפעולה. ד"ר יצחק ברלוביץ' הוסיף כי "יש לנו כיום קשרים פעילים מאוד עם בתי חולים מקבילים בסין, בעיקר על רקע שיתוף הפעולה בתחום ניתוחי הלב לילדים והכשרת צוותים. כעת בחנו את האפשרות להרחיב את שיתוף הפעולה בתחומים אחרים ובעיקר באונקולוגיה. אני מקווה שבעקבות פגישה זאת הקשרים בינינו יתרחבו בנושאי מחקר קליני והכשרה משותפת".

מכשור בענפי הרפואה השונים. בפגישה עם המשלחת הסינית השתתפו ד"ר יצחק ברלוביץ', מנהל המרכז הרפואי וולפסון, איריס לוונשטיין, מנהלת תאגיד הבריאות (קרן המחקרים), פרופ' יוסף רונזמן, מנהל מכון הלב, ד"ר ליאור ששון, מנהל המחלקה לניתוחי לב-חזה ופרופ' טיבריו עזרי, מנהל מחלקת ההרדמה. "במהלך הפגישה עסקנו בהיבטים שונים של שיתוף פעולה אקדמי וקליני אפשרי בין הצדדים, בדגש על חילופי ידע", מסר ד"ר ברנר, "בשיחות נקבעו אבני דרך להתקדמות,

משלחת גדולה מאוניברסיטת וונזו (Wenzhou) שבמזרח סין ביקרה לאחרונה בוולפסון, כחלק מהידוק הקשרים בין המוסדות. בית החולים הישראלי והאוניברסיטה הסינית מצויים במשא ומתן בדרך לחתימת הסכם שיתוף פעולה אקדמי. הביקור נערך ביוזמת ד"ר רונן ברנר, מנהל המכון לאונקולוגיה בבית החולים. בראש משלחת האורחים עמד נשיא האוניברסיטה הסינית ולצדו דיקאן הפקולטה לרפואה ומדענים מוכרים ובעלי שם עולמי, האחראים על פיתוחים תרופתיים ופיתוח

טיפול בסרטן: מתעדכנים בחידושים האחרונים

במכון לאונקולוגיה בוולפסון, ד"ר ברנר, מנהל המכון, ד"ר דניאל קייזמן מהמערך האונקולוגי במרכז רפואי מאיר, ד"ר נועם אסנה, מנהל המכון לאונקולוגיה במרכז רפואי ברזילי, וכרמית לוי, מנהלת המעבדה לחקר מולקולרי של מלנומה בפקולטה לרפואה באוניברסיטת תל אביב.

ביום עיון בנושא "אימונותרפיה - טיפול פורץ דרך בסרטן" לקחו חלק רבים מאנשי המרכז הרפואי וולפסון. הכנס נערך על ידי המכון לאונקולוגיה בבית החולים, בראשות ד"ר רונן ברנר, במטרה לשתף את אנשי הסגל בחידושים העדכניים בתחום הטיפול בסרטן. בין המרצים בכנס נמנו ד"ר הנרי הייט, רופא בכיר

ד"ר רונן ברנר

קורס טיפול תומך: "ללמוד לאהוב"

בחודשים ספטמבר-נובמבר נערך בבית החולים קורס "ללמוד לאהוב", שכלל סדנאות ייחודיות לשיפור יכולת הכלה והקשבה בעזרת ידע ושימוש בסימולציות רפואיות. הקורס רוכז על ידי הצוות הפליאטיבי של בית החולים - ד"ר טל פטלון, מנהלת השירות הפליאטיבי, חנה מוסקוביץ, אחות מומחית קלינית לטיפול תומך, ופאולין ברנט דורפמן, עובדת סוציאלית.

מטרת הקורס הייתה רכישת כלים מגוונים לשיפור תקשורת בין אישית, הקניית ידע בטיפול בתחום הטיפול התומך, סיוע להתמודדות מטפלים עם מצבים שכיחים בטיפול תומך ותרגולי מקרים. בקורס לקחו חלק רופאים, אחיות, עו"סות ומלווים רוחניים, שנחשפו לסדנה ייחודית בתיאטרון

הסביבתי בחולון. התוכנית נבנתה כנגזרת של מסלול "תיאטרון בובות ככלי טיפולי להנחיית תהליכים רגשיים", במטרה לסייע לצוותים הרפואיים לשפר את איכות הטיפול והשירות בבית החולים, ולהפוך רגעים של מציאות כואבת להזדמנות לצמיחה. כמו כן הוקרנו במהלך הסדנה חלקים נבחרים מהסרט Button (כפתור), סרט תיעודי עטור פרסים משווייץ.

במהלך הפעילות נערכו דיונים הנוגעים להתמודדות עם אבל ואובדן. בסדנה שנערכה על ידי הטנטולוגית ליין חלמיש, מומחית לאובדן ולאבל, נחשפו המשתתפים לגישות שונות לחולי ולמות ויצאו עם ארגז כלים להמשך הדרך. חוק החולה הנוטה למות והזנה בסוף החיים היוו נדבכים נוספים בלימוד. כדי "לעשות סדר בבלגן" נערכו תרגולים במילוי טפסים, כגון חוק החולה הנוטה למות וייפוי כוח משולב.

"הדובדבן שבקצפת" היה סיום הקורס, שהתקיים במס"ר (מרכז סימולציות רפואיות) בתל השומר בניהולו של פרופ' מאיר ברויז, מי שתן גם את הרצאת הפתיחה של הקורס.

מתוך המשובים שהתקבלו ממשתתפי הקורס: "לין חלמיש עזרה לי באובדן אישי עם תרגיל שעשתה לנו לסגור מעגל ולהיפרד מאדם אהוב שאיבדתי לפני שנה". "קשה לקרוא לזה קורס, עבורי זה יותר כמו תחנה למילוי דלק לגוף ולנפש, וחבל שזה נגמר".

מינויים חדשים

ד"ר קטיה דיינ-אימן: מנהלת המחלקה לכירורגיה ב'

ובשנת 2013 מונתה למנהלת בפועל של המחלקה ולמנהלת השירות הפרוסקופי. ד"ר דיינ התמחתה בתחום הפרוסקופיה כבר במהלך כניסתו לארץ, עברה התמחות-על בנושא בארה"ב ובאירופה וביצעה ניתוחים לפרוסקופיים מתקדמים החל משנות התשעים המוקדמות.

ד"ר דיינ מרצה באוניברסיטת תל אביב ומלמדת סטודנטים לרפואה מהאוניברסיטה ומחול"ל. לאורך השנים זכתה מספר פעמים באות המרצה המצטיין באוניברסיטת תל אביב.

כמו כן, היא חברה בוועדת ההיגוי של החוג לכירורגיה באוניברסיטת תל אביב בנושא הוראה כירורגית, מדריכה ב-מ.ס.ר מטעם האיגוד

ד"ר קטיה (קטי) דיינ-אימן מונתה למנהלת המחלקה לכירורגיה ב', לאחר ששימשה בפועל כמנהלת המחלקה במהלך שלוש השנים האחרונות. ד"ר דיינ החלה לעבוד במרכז הרפואי וולפסון לפני כ-16 שנים, שבמהלכן שימשה גם כסגנית מנהל המחלקה לכירורגיה ב', פרופ' מיכאל מוג'ה. ד"ר דיינ בוגרת בית הספר לרפואה של אוניברסיטת תל אביב ובעלת תואר ראשון במדעי הרפואה בהצטיינות באוניברסיטת בן גוריון. את התמחותה בכירורגיה כללית עשתה בבית החולים מאיר. בשנת 2000 החלה לעבוד כרופאה כירורגית בכירה במחלקה לכירורגיה ב' בוולפסון. בשנת 2008 מונתה לתפקיד סגנית מנהל המחלקה,

הכירורג, חברה בוועדת בחינות שלב ב' בכירורגיה כללית וחברה בוועדה ממונה מטעם אוניברסיטת תל אביב לבחינות בתחום הכירורגיה. **לריאיון נרחב עם ד"ר קטי דיינ - עיברו לעמ' 8**

אחת ויחידה

ד"ר קטי דיין היא האישה הראשונה והיחידה בישראל המתמנה לתפקיד של מנהלת מחלקה לכירורגיה. זה קורה אצלנו בוולפסון, במחלקה לכירורגיה ב', שבה היא עובדת כרופאה בכירה כבר 16 שנה. לרגל האירוע ההיסטורי פגשנו את ד"ר דיין לשיחה אישית על אימהות וקריירה, רפואה וכירורגיה, אתגרים ושאיפות - ואיך זה להיות אישה פורצת דרך במקצוע שנחשב גברי

בבצלאל או רפואה. בסופו של דבר, אחרי הצבא, בו שירתי כמדריכת טנקים בבית הספר לשריון, החלטתי ללמוד רפואה ובכך להמשיך את דרכו של אבי. בחרתי בביה"ס לרפואה בבאר שבע בשל אופיו, אופי הלימודים בו, החדשנות והנטייה לרפואת משפחה ורפואה קהילתית. הייתה לי מודעות חברתית וסוציאלית מאוד מפותחת, וזה הסתדר לי יפה עם הגישה בבאר שבע."

ומה הביא אותך לבחור בכירורגיה?

"בסופו של דבר, כירורגיה הייתה הפתעת הסטאז'. מה שעניין ומשך אותי, בנוסף לרפואה הכללית, זו העבודה עם הידיים. אהבתי את קצב העבודה בכירורגיה, זה תאם את הטמפרמנט הפנימי שלי, ולמרות אהבתי הגדולה לרפואה הפנימית הרגשתי שהמשיכה האמיתית שלי היא לכירורגיה."

שלא נחשבת למקצוע "נשי" במיוחד...

"לא הכרתי נשים כירורגיות ולא נתקלתי בנשים בתחום זה בזמן לימודיי, לפחות לא בארץ. בדיעבד שמעתי על מעט מאוד כאלה. עשיתי סטאז' בכירורגיה בבי"ח מאיר, ושם המתמחים במחלקות הכירורגיות היו המצטיינים בכיתה, המצטיינים בצבא ובאופן מוחלט רק גברים. כך היה גם ברוב רובן של המחלקות הכירורגיות בארץ."

כיצד את מסבירה זאת?

"הדעה הרווחת בין הרופאים הייתה שזהו מקצוע

לרועי, סטודנט לרפואה, ומתגוררת באזור השרון. מחלקה כירורגית ב', העוסקת ברוב תחומי הכירורגיה הכללית ובעיקר מתמחה בניתוחים לפרוסקופיים מתקדמים, עברה בשנים האחרונות שינויים מרחיקי לכת. ד"ר דיין מבקשת להדגיש שצוות המחלקה שם לפניו כמטרה בעלת חשיבות עליונה את איכות הטיפול ובטיחות החולה, תוך יישום קווים מנחים המתפרסמים על ידי מרכזים רפואיים ואיגודים מובילים בעולם. עקרונות אלה מיושמים בהסברים הניתנים למטופל, בהכנתו לניתוח ובטיפול שלאחריו (פירוט במסגרת בעמוד הבא). אחרי הפתיח הזה, אני מבקשת להכיר את האדם שמאחורי החלוק. עד מהרה אני מגלה אישה מרשימה, נטולת פוזה, הממחישה בהתנהלותה את הגדלות שבפשטות.

איך הכול החל? איך הגעת לרפואה?

"התהליך לא היה מאוד ברור בהתחלה. רציתי לעשות המון דברים. התלבטתי אם ללמוד אמנות

את ד"ר דיין אני פוגשת בכל בוקר בחניה. כוס קפה ביד, קוקו גבוה וג'ינס, נטולת איפור, בדרך לעוד יום עבודה. הפעם, לכבוד הכתבה, אנו נפגשות במשרדה, לשיחה בנימה אישית לרגל מינויה כמנהלת המחלקה לכירורגיה ב' בבית החולים. קודם כול, למי שאינו מכיר: ד"ר קטיה (קטי) דיין סיימה את התמחותה בכירורגיה כללית בשנת 1998, ומשנת 2001 ממלאה תפקיד של כירורגית בכירה במחלקת לכירורגיה ב' בוולפסון. לאורך השנים הייתה סגנית מנהל המחלקה, ממלאת מקום מנהל המחלקה ומנהלת השירות הפרוסקופי, עד היבחרה לאחרונה לתפקיד מנהלת המחלקה לכירורגיה - אישה ראשונה ויחידה בארץ בתפקיד שכזה. במקביל היא מורה מוערכת, שמשנת 2009 ובמשך שלוש שנים קיבלה אות כבוד למרצה מצטיין של החוג לכירורגיה מטעם דיקאן ביה"ס לרפואה באוניברסיטת תל אביב. בפן המשפחתי היא נשואה למשה, אם

"התלבטתי אם ללמוד רפואה או אמנות בבצלאל. בחרתי להמשיך את דרכו של אבי. משך אותי לעבוד עם הידיים, קצב העבודה בכירורגיה תאם את הטמפרמנט הפנימי שלי"

ד"ר קטי דיין (במרכז) והצוות בזמן ניתוח

ככירורג 'האמיתי'. עם השנים, הגישה של הצוותים הרפואיים, ובמיוחד של החולים והמשפחות, הלכה והשתנתה. היום זה הרבה יותר טבעי.

מהם האתגרים העיקריים בעבודתך?

"ניהול מחלקה מוסיף אתגרים שמעבר לכירורגיה רגילה: יש לפתור בעיות בכל התחומים מניהול משאבים, דרך התמחות ועד ליחסי עבודה, ובעיקר לפתור דילמות רפואיות שהצוות נתקל בהן בכל שלב. יש צורך לתת מענה לבעיות טכניות, שיכולות לקרות בכל ניתוח במחלקה שלי ובמחלקות אחרות. רופאים מגיעים אלי עם

"עשיתי סטאז' בבי"ח מאיר,

שם המתמחים בכירורגיה

היו המצטיינים בכיתה,

המצטיינים בצבא ובאופן

מוחלט רק גברים. כך היה

גם ברוב רובן של המחלקות

הכירורגיות בארץ"

סוגיות שנולדות במהלך ניתוח ובכלל. חשוב לי במיוחד קיום שיתוף פעולה טוב ופורה עם מחלקות שכנות, ואני מקדישה לכך זמן ואנרגיה. משימה חשובה לא פחות, אם לא החשובה מכולן, היא ללמד דור חדש של כירורגים להכיר את החולה ובעייתו, ולא לשכוח שכירורג אינו רק מנתח אלא רופא בכל רמ"ח אבריו, שצריך להיות קשוב לבעיות החולה ולצרכיו."

טיפ לשוקלים להתמחות בכירורגיה?

"בכירורגיה חשוב להיות מעודכנים לא רק בטכניקות הכירורגיות, אלא ברפואה הכללית שמסביב. החולה הכירורגי מגיע גם עם מחלות הפנימיות. צריכים להבין שכירורגיה זו ריצה למרחקים ארוכים. המיומנויות שמאפשרות לך להיות עצמאי נלמדות לאורך שנים רבות, ואולי לאורך כל הקריירה, וזה קורה הרבה שנים אחרי ההתמחות. צריך סבלנות, הרבה רצון ולזכור שאתה תמיד תלמיד."

איך נראה סדר היום שלך?

"אני גרה יחסית רחוק, באזור כפר סבא. יום העבודה בבית החולים מתחיל קצת לפני שבע. יוצאת בשש מהבית עם קפה ועוגייה - זו ארוחת הבוקר שלי. בשבע עושה סיבוב עם האחיות, ובשבע וחצי ישיבת בוקר. במשך היום, עד שעות אחר הצהריים המאוחרות, אני מחלקת את זמני בין המרפאות, חדרי ניתוח וישיבות. יש כוננויות שבהן אנחנו פזיזת במחלקה. בסביבות שש בערב אני מגיעה הביתה. אני אוהבת לקרוא ספרים, ובסוף היום מתעדכנת במאמרים ובספרות מקצועית

קשה פיזית, הדורש חוזק מנטאלי והקרבה גדולה, ולכן אינו מתאים לנשים. אגב, דעה זו הופרכה עם הזמן. מנהל המחלקה הציע לי להתמחות בכירורגיה, כבר היה לי מקום ברפואת ילדים ובפנימית והייתי מסודרת, אבל הגיעה ההצעה ולא ידעתי מה להחליט. בעלי, שאיננו רופא, הציע לי להתחיל במחלקה שאני אוהבת, בכירורגיה, ואם לא אוכל להמשיך, פשוט שאחליף התמחות. זו הייתה עצה פשוטה והגייונית שסללה את דרכי למקצוע הזה."

איך הייתה ההתמודדות בעולם גברי שכזה?

"אי אפשר להתעלם מכך שהיו קשיים ובעיות להתמודד עם מקצוע קשה ועם סביבה שלעתיים שלא הייתה אוהדת. רוב העמיתים ראו בי מי שלא יודעת למה נכנסה, שבסופו של דבר תתעשת. אחיות וחולים חיפשו את המנתח, ולא הסתפקו בי. כשהייתי נכנסת לחדר חולים, אני זו שפנו אליה בדרך כלל בנושאים סיעודיים, ואל הרופא התייחסו

עדכנית".

שילוב קריירה ואימהות - איך עושים את זה?

"למילה קריירה יש קונטציה שלילית כשהיא מיוחסת לאישה... אני מעדיפה להתייחס לזה כעבודה. עבודה אמנם קשה, אך מעניינת ומאתגרת, וצריך לזכור קשות נשים עובדות בעבודות שונות קשות הרבה יותר ומתגמלות פחות, וגם בשתי עבודות. העבודה שלי מתגמלת מבחינות רבות. עם בן זוג טוב הכול אפשרי, וכך גם מגדלים ילד ומתמרנים. הכול באמת תלוי בגישה. העובדה שבני בחר באותו מקצוע, כנראה מראה שלא היה לו חסך או חסר כלשהו..."

את מנהלת מחלקה לכירורגיה הראשונה והיחידה בארץ. איך התחושה?

"הייתי גם מתמחה אישה בין הראשונות בארץ בכירורגיה. לא הרגשתי מעולם שאני צריכה לחשוב על זה, והמקומות שהלכתי אליהם, שם אהבתי להיות ושם היו צריכים אותי. כיום, נשים כירורגיות הגיעו מאוד גבוה, אך משום מה הן מעדיפות לנהל יחידות, ופחות מעוניינות בניהול מחלקה על כל הקשיים שכרוכים בכך. אני צופה שגם זה ישתנה. תקרות זכוכית נשברות, וכולנו לוקחים חלק בכך. זה רק עניין של זמן."

איפה את רואה את עצמך בעוד חמש שנים?

"מנהלת מחלקה. ממשיכה באותו תפקיד. מקווה שהמחלקה תגדל ושנוכל להתמודד עם כל הקשיים: מעט מדי מתמחים, תקציב נמוך מהנדרש, חוסרים במכשור. שאיפתי להביא את המחלקות הכירורגיות בוולפסון למקומות גבוהים יותר, לחזית הכירורגיה בארץ. צריך משאבים, וצריך רופאים שמאמינים מעומק לבם ברפואה הציבורית ורואים בה שליחות."

החזון של כירורגית בי

"הטיפול בחולה במסגרת המחלקה הוא בראש מעיינינו. ברצוננו לאפשר לחולים המופנים אלינו לקבל את הטיפול המיטבי במסגרת הרפואה הציבורית, תוך שימוש בכל המשאבים העומדים לרשותנו בבית החולים, ושקיימים בקופת חולים. בכך אנו רוצים לייתר את הצורך של החולים בימינו, לחפש פתרונות במסגרת רפואה פרטית תוך דלדול משאבים אישיים שאין בו צורך ואינו צודק בעינינו. אנו מבקשים ליצור ביטחון בקרב חולינו, כי הם מקבלים את הטיפול הטוב והמקצועי ביותר בין כתלי בית החולים. הדבר דורש בעיקר מחויבות בלתי מתפשרת של הרופאים במחלקה לחולים שתחת טיפולנו, מעקב אישי אחר התקדמות בדיקות ובירורים שנעשים בקהילה תוך מעורבות בקביעת התורים בקהילה, ויצירת לחץ על קופות החולים ורופא המשפחה, בביצוע התוכנית האבחנתית והטיפולית בזמן סביר."

"כשהייתי נכנסת לחדר חולים, פנו אלי לרוב בנושאים סיעודיים ואל הרופא התייחסו ככירורג 'האמיתי'. עם השנים הגישה של הצוותים, ובמיוחד של החולים והמשפחות, הלכה והשתנתה"

מתחת לחלוק

ד"ר דורון נוימן גולש באוויר, בים וביבשה, ואילו **ד"ר דן צין** מתמקד בתנועות המדויקות של הטאי צ'י. רינת הירש ודליה המאירי פגשו שניים מהרופאים שלנו, שעוסקים בפעילות פנאי ייחודית, כדי לשמוע איזה "תבלין" זה מוסיף להם לחיים

ד"ר דורון נוימן: להרגיש כמו ציפור

לא ייאמן מה מסתתר מאחורי התדמית המקצועית השקטה והצנועה של ד"ר דורון נוימן, מנהל היחידת למחלות עיניים בילדים בוולפסון. מסתבר שמדובר במולטי-טאלנט ובאדם מעורר השראה. לרגע נדמה שאין כמעט ממד ביקום הזה, שהוא אינו פועל בו - באוויר, בים וביבשה. בגיל 63, ד"ר נוימן הוא סקיפר (משיט יאכטות), מדריך צלילה, גולש על הגלים בגלשני רוח ובגלשן סאפ, מדריך דאיה וטס בדאונים חד מושביים ודו מושביים, משלב ריחוף ומים בגלישת עפיון (קייט סרפינג), חובב סנובורד (גלישת שלג), ולהפתעת העוד יותר גדולה, הוא גם יודע ואוהב לתפור לפי בורדה, מחזיק בית מלאכה לעיבוד שבבי ובונה שעונים על כל חלקיהם מתחילה ועד גמר. וזה שהוא גם רופא עיניים לילדים, מנהל יחידה ומנתח בבית החולים, כבר אמרנו? את כל הפעילות הזאת הוא מבצע בדרך כלל בסופי שבוע. "זו פעילות שמשלבת בתוכה כושר גופני גבוה, חשיבה ומוטוריקה עדינה", הוא אומר, "העיסוקים הללו מאפשרים לי חופש פיזי, שלוה, שקט נפשי - להרגיש כמו ציפור". ד"ר נוימן הוא אמנם חובב אתגרים, אך מקפיד על בטיחות מהמעלה הראשונה: ציוד בטיחות ברמה גבוהה, חגורות ציפה, לבוש ממוגן ומקצועי והקפדה מלאה על כללי הבטיחות. "לעולם לא אקח סיכון שאינו מחושב ולא אסכן את עצמי או אחרים", הוא מדגיש, "עם כל האקסטרים, המטרה היא ליהנות ולחזור הביתה בשלום".

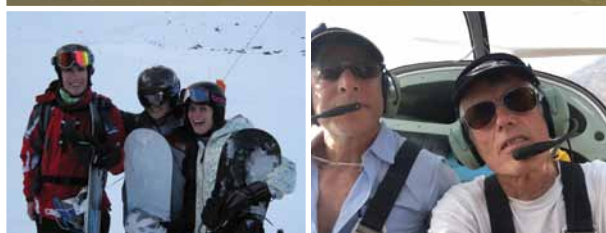
ד"ר דן צין: תנועה איטית ומדויקת

מזה ארבע שנים שד"ר דן צין (54), רופא בכיר ביחידת כף רגל סוכרתית במחלקה האורתופדית, מתרגל טאי צ'י בשיעורים ובבית. "הכיף שבאימון הוא בניתוק מהשגרה ומהלחץ, וזה נחמד שאפשר לתרגל בכל מקום, גם בפארק, בלי אבזור או ציוד". טאי צ'י היא אמנות לחימה, המתמקדת בלוחם ומושגת על עקרונות של שחרור, רכות בתנועה והקשבה ליריב, במטרה להשיג תוצאה מקסימלית במאמץ מינימלי. ד"ר צין מסביר שהתנועות האיטיות, שהן 'חלון הראווה' של הטאי צ'י, נעשות בדיוק רב, וכאשר האיכות שלהן נכונה, מתאפשר כהרף עין המעבר לתנועה מהירה וחזקה מאוד. "העיסוק בטאי צ'י מתאים לאנרגיה שלי. יש משהו בקטע של היכולת לשחרר, להרפות ולהקשיב. התרגול משפר קואורדינציה ושינוי משקל ויוצר מדיטציה בתנועה, עם המון ריכוז אבל בלי להתנשף ולהזיע". מהצד זה אולי נראה פשוט, אבל בלי להיות מאומן, הידיים והרגליים מתבלבלות בקלות. "מאחורי כל תנועה יש כוונה ופוטנציאל, כאשר אותה תנועה יכולה גם להיות להגנה וגם להתקפה", הוא מסביר. "טאי צ'י פחות מתאים לטמפרמנט של הצעירים, ורוב המתאמנים הם אכן בני גילי פלוס מינוס. מי שמחפש ספורט כדי לשרוף קלוריות - שיעבור הלאה, אבל מי שמחפש פעילות רגועה, מעניינת, קבוצתית ומאתגרת מבחינת האפשרות להתקדמות ושיפור הרמה, העיסוק בטאי צ'י מומלץ לו מאוד".

"התנועות האיטיות, שהן 'חלון הראווה' של הטאי צ'י, נעשות בדיוק רב, וכאשר האיכות שלהן נכונה, מתאפשר כהרף עין המעבר לתנועה מהירה וחזקה מאוד"

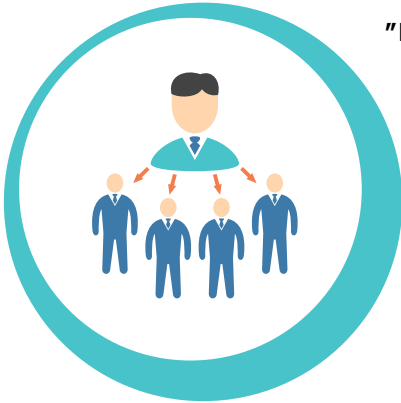

בגיל 63, ד"ר נוימן הוא סקיפר, מדריך צלילה, גולש רוח, סאפ, קייט, סנובורד ומצנחי רחיפה, ולא תאמינו למה עוד הוא מוצא זמן: תפירה לפי בורדה

הכול אנשים

פעם קראו לזה "מנגנון", אחר כך "כוח אדם" והיום "משאבי אנוש". קבלו את צוות מחלקת משאבי אנוש במרכז הרפואי וולפסון - אלו הנוגעים בעובדי בית החולים לאורך כל מחזור חיי העובד, מקליטה ועד לפרישה. "העובד הוא המשאב היקר ביותר בארגון", אומרת מנהלת המחלקה, אורלי מילר, "השקעה נכונה בעובדים וטיפולם יביאו למיצוי הפוטנציאל הגלום בהם ולמתן שירות טוב יותר למרכז הרפואי, למטופלים ולמשפחות. חשוב שכל עובדי וולפסון ידעו - אנו פה בשבילם"

רבות שלה היא אוהבת לטייל בטבע, לראות נופים ולפגוש אנשים בארץ ובחו"ל. מסתבר שאי אפשר לתפקד היטב בראש מערכת כזאת, אם אינך אוהב בני אדם וסקרן להכיר אותם ולהקשיב להם.

ועד למתן שירות ומענה שוטף לכלל העובדים. בראש המערכת הזאת עומדת אורלי מילר, מנהלת משאבי אנוש של וולפסון. פגשתי את אורלי בחדרה שבסוף המסדרון כדי לשמוע ממנה על הצוות שלה, על פעילות המחלקה, קצת עליה - וכמובן, על התחום הזה שכולנו נזקקים לו לאורך תקופת עבודתנו בארגון, מקליטה ועד פרישה. אורלי, בוגרת תואר ראשון בעבודה סוציאלית ותואר שני בבריאות הציבור מהאוניברסיטה העברית, הגיעה אלינו לוולפסון ולתפקיד בסוף שנת 2013. בתפקידה הקודמים עבדה באגף משאבי אנוש של משרד הבריאות ועסקה בתחום התקינה של המשרד, ולאחר מכן בתפקיד מנהלת תחום ענייני עובדים ותקן באגף מערכת הבריאות של נציבות שירות המדינה. בשעות הפנאי הלא

סקטור רופאים, סקטור סיעוד, סקטור פרא רפואי, סקטור מנהל ומשק, הדרכה ופיתוח, מכרזים ועוד תחומים רוחביים רבים נוספים - מחלקת משאבי אנוש מצויה ביחסי גומלין עם כל המחלקות בבית החולים, ועם מגוון גורמים חיצוניים: משרד הבריאות, נציבות שירות המדינה, לשכת הבריאות, בתי חולים אחרים, משרדים ממשלתיים, מנהלת הגמלאות וקרנות הפנסיה; בקיצור - ממשקי פנים וממשקי חוץ שהיריעה קצרה מלתאר. 2,500 עובדים בוולפסון ועוד כ-400 מתנדבים, עובדים חיצוניים, סטודנטים וסטאז'רים, מקבלים כולם שירות מצוות משאבי אנוש האחראי על כלל הטיפול בפרט ובתקן של עובדי המרכז הרפואי. מגויס וקליטת עובדים, נוכחות עובדים ושכר עידוד, דרך הכשרת עובדים, פיתוחם והעשרתם,

מי ומי במחלקת משאבי אנוש?

מנהלת המחלקה	אורלי מילר	מנהלת משאבי אנוש
	עידית גלמב	מזכירת המחלקה וטיפול במתנדבים
	ענבל שמר	רכזת נושא מכרזים
סיעוד	דורית בן נעים	סגנית מנהלת משאבי אנוש
	מילי איטח	מנהלת סקטור סיעוד
	אורטל מוליאן	קליטות עובדים ונושאים נוספים סקטור סיעוד
	רוית הר-נוי	נוכחות אחיות
רופאים	הדס עדן אשר	מנהלת סקטור רופאים
	אנג'לה אלימלך	רכזת נושא רופאים
	אורלי ג'ורנו	מנהלת מדור נוכחות רופאים, קליטת סטודנטים וסטאז'רים
מנהל ומשק	תקווה מתתיהו	מנהלת סקטור מנהל ומשק
	גלית בטיש	מנהלת מדור נוכחות מנהל ומשק, טיפול בשכר עידוד
פרא רפואי	אורטל קלנדרוב	מנהלת סקטור פרא רפואיים + טיפול בפרישה לגמלאות בסקטור פרא רפואי ורופאים
	בתיה אליו	מנהלת מדור נוכחות פרא רפואיים ונוכחות עזר וקליטת מתאמי מחקר וסטודנטים
הדרכה	טל בונדי	מנהלת ענף הדרכה ופיתוח עובדים
	ליה גומל	עוזרת הדרכה
כללי	רחלה טוקטלי	תיוק, תיעוד, בקורת

צוות משאבי אנוש וולפסון

החזון של אורלי מעגן בתוכו את הערכים המחויבים בעבודת משאבי האנוש: מקצוענות, שירותיות, יושרה, עבודת צוות, יצירתיות ויכולת הובלה

היעד: שיפור חוויית המטפל

החזון של אורלי מעגן בתוכו את הערכים המחויבים בעבודת משאבי האנוש: מקצוענות, שירותיות, יושרה, שותפות ועבודת צוות, יצירתיות ויכולת הובלה. היא מפרטת: "השאפה שלי היא להביא את מחלקת משאבי אנוש לרמת ידע ומקצוענות גבוהה, התעדכנות שוטפת, פיתוח וייעול מתמיד של תהליכי העבודה, הנגשת המידע לעובדים ורמת שירות איכותי גבוהה. המוטו המנחה בעבודה הוא ברור: שיפור חוויית המטפל מובילה לשיפור חוויית המטופל ואיכות הטיפול".

כשאני משוחחת עם אורלי, אני נזכרת איך פעם קראו לתחום הזה "מנגנון", אחר כך "כוח אדם", עד לגלגול הנוכחי "משאבי אנוש". לאורלי יש הסבר לאבולוציה הזאת: "המנגנון של פעם שיקף פעולות פקידותיות ללא חשיבה והתייחסות לעובדים כאל כבני אדם אלא ככוח עבודה. בעידן 'כוח האדם' כבר הבינו שצריך לטפל באנשים, ליצור ולפתח ברמת ביצוע גבוהה יותר. 'משאבי אנוש' הוא שם שמגלם אחריות כוללת - אנו אחראים ומחויבים לכלל האנשים העובדים בבית החולים, במגוון רחב של היבטים, כולל פיתוח המשאב האנושי, טיפוח העובדים ונקיטת יוזמות בתחום. כיום אנו מדברים על 'הון אנושי' - ביטוי שמשקף את החשיבות שהארגון מייחס לעובדים שלו, ואת היחס אליהם כאל אוצר שבלעדיו כל המערכת המורכבת הזאת פשוט לא תעבוד".

איך משתלב בכך עולם ההדרכה?

"תחום ההדרכה התרחב בשנים האחרונות להכשרה והעשרת עובדים, ומהווה נדבך חשוב ביותר בפיתוח ההון האנושי. ההדרכה בוולפסון עשתה קפיצת מדרגה נוספת בעקבות האקדמיזציה והובלתה של טל בונדי. מדובר במגוון הכשרות מקצועיות כגון קורסי החיאה, נאמני בטיחות, שימוש נרחב בלומדות ממוחשבות שנכנסו השנה בכדי להקל על העובדים - התחום הזה הולך ומתפתח ביחד עם צרכי בית החולים".

מהו ה"אני מאמין" שלך?

"העובד הוא המשאב הכי יקר בארגון. השקעה נכונה בעובדים וטיפולם יביאו למיצוי הפוטנציאל הגלום בהם ולמתן שירות טוב יותר למרכז הרפואי, למטופלים ולמשפחות.

לגבי המחלקה, אנו לא שוכחים לרגע שמחלקת משאבי אנוש היא הפנים של בית החולים בעיני העובד והכתובת שלו מקליטה ראשונית ועד פרישה לגמלאות - כל מסלול הקריירה שלו עובר דרכנו".

תקופה של חילופי דורות

בתקופה האחרונה עברה המחלקה חילופי צוות רבים, כולל פרישה של עובדים ותיקים, כמו

זהבה אלון אשר פרשה לאחרונה לגמלאות לאחר 41 שנות שירות מסור, מועיל ומשמעותי (וזה הזמן לומר שוב תודה ובהצלחה בהמשך, לה ולשאר פורשי המחלקה). אורלי מציינת שבימים אלו נמצאת המחלקה בתהליך של בנייה מחודשת, הן פיזית, ברמת חדרים ומיקום, והן ברמה הפרסונלית שבאה לידי ביטוי במינויים חדשים לתפקידים במחלקה (ראו טבלה בעמוד הקודם). "גיבוש הצוות חשוב מאוד. האקדמיזציה הייתה חלק מתהליך מגבש במחלקה, ועכשיו, עם השינויים הפרסונליים, אנו מתכננים ימי גיבוש לעובדי המחלקה ומתן דגש על עבודה צוותית משותפת". בחדר הגדול של הצוות, שעבר שדרוג לאחרונה, יש גם גינה ומטבחון. שדרוג המקום מאפשר למקסם את טיב העבודה והשירותיות ללקוחות. אני פוגשת את דורית בן נעים, בתיה אליו, אורלי ג'ורנו, גלית בטיש ותקוה מתתיהו, מגרעין הוותיקות בצוות משאבי אנוש.

מה אתן אוהבות בעבודה?

בתיה: "אוהבת את מה שאני עושה: לעבוד עם קהל, להיות קשובה לאנשים. אני מטפלת בנושאי רווחה, מצוקות של עובדים, גם מארגנת את אירועי העובדים המצטיינים. תמיד משתדלת לעזור ולהיות אמפתית וקשובה. יש לנו צוות נהדר, כולנו כאן חברות טובות".

אורלי: "אני מפיקה סיפוק רב מהעבודה. נהנית מהכבוד שרוחשים לנו העובדים ומהפידבק שלהם. יש לנו אחריות גדולה, מתעסקים כאן במשכורות של עובדים, סמכות ואחריות המשולבים ביחד". גלית: זה הבית השני שלי, ובמשפחה צריך להשקיע. צוות העובדים במשאבי אנוש הוא מקצועי ואיכותי, כולם פועלים למיצוי היכולות להצלחת המערכת ולטובת העובדים. כשאני מגיעה בבוקר לעבודה אני מרגישה שליחות, ומאמינה בכל לבי כי אדם שנותן גם מקבל".

ליד שולחנה של אורלי ג'ורנו תלוי לוח מודעות גדול עם משפט מוטיבציה שקיבלה בעיקר מרופאים. אני מוצאת שם משפטים כמו "לשון היא איבר ללא עצם, היא יכולה לשבור לב. אז

תזיהרו עם המילים שלכם", "מה שלא יהיה פשוט, פשוט לא יהיה", או "נא להמתין, אני עובר אובדן זמני של מוטיבציה". למשפט האחרון אני חייבת להתייחס בחיור, אחרי השיחות שלי עם צוות המחלקה...

להתייחס לעובד כמשפחה

דיברנו על חילופי הדורות במחלקה ועל הפורשים האחרונים - אחת הוותיקות בצוות, אוטו לפני פרישה, היא דורית בן נעים, סגנית מנהלת המחלקה. דורית עובדת בבית החולים 42 שנה, עוד מימי צהלון היא הגיעה למחלקה כצעירה שרק עלתה ממרוקו, וצמחה אתנו ועם משאבי אנוש כאן בבית החולים. רגע לפני פרישתה מהמערכת

"אנו לא שוכחים לרגע שמחלקת משאבי אנוש היא הכתובת של העובד בבית החולים. כל מסלול הקריירה שלו עובר דרכנו"

לפני שאנו נפרדים מצוות מחלקת משאבי אנוש, אורלי מילר, מנהלת המחלקה, מבקשת להזכיר לכל עובדי בית החולים להיכנס לפורטל שלנו - אתר משאבי אנוש באינטרנט הפנימי של וולפסון. הפורטל מרכז את כל המידע שלעובד נחוץ וכדאי לדעת, ומאוד מומלץ להשתמש בו. "זהו אחד מהכלים הרבים שאנו מציבים לרשות העובד", מסכמת אורלי, "חשוב שתזכרו תמיד: דלתנו פתוחה ואנחנו כאן בשבילכם".

הפורטל מרכז את כל המידע שנחוץ וכדאי לדעת, ומאוד מומלץ להשתמש בו. זהו אחד מהכלים הרבים שאנו מציבים לרשות העובד

ההון האנושי במרכז רפואי וולפסון

המרכז הרפואי מונה נכון להיום כ-2,500 עובדים, המועסקים בארבעה סקטורים:

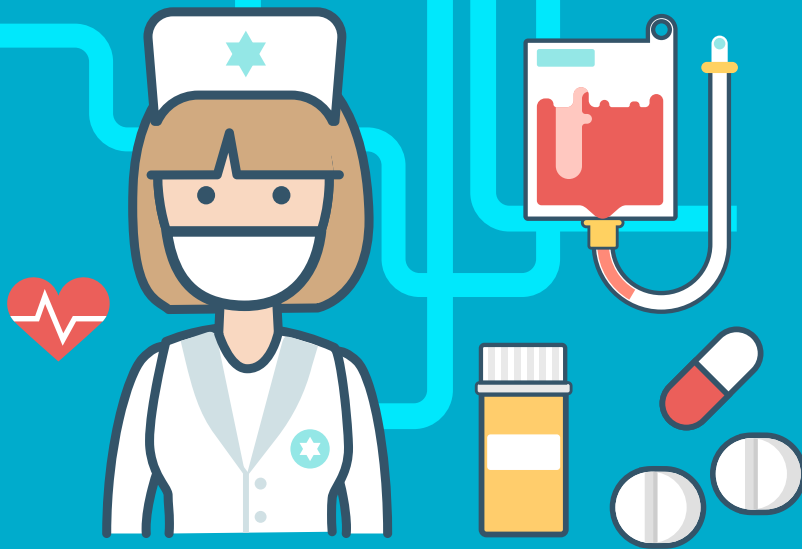
- רופאים 22%
- סיעוד 44%
- פרא רפואי 8%
- מנהל ומשק 26%

2,500 עובדי וולפסון הם עובדי מדינה וקרן מחקרים. אליהם מצטרפים כ-400 מתנדבים, עובדי שב"ס, עובדי המשק, תורני חוץ, סטודנטים וסטאז'רים.

דורית, מהו מבחינתך האתגר המרכזי בעבודה?
 "להצליח לשים את עצמי בנעליו של העובד. להיכנס לראש וללב שלו. הרי כל אחד מאתנו גם הוא עובד באותו ארגון. הגישה שלי היא לחשוב תמיד, לו הייתי במקומו של האדם שמולי, מה הייתי עושה. מה הייתי רוצה לקבל. איך הייתי רוצה שיטפלו בי. זה טבעו של שירות. לזכור תמיד שאנשים הם לא רובוטים. לפעמים הם מגיעים אלינו בנקודות שפל וחולשה. במצוקה, במשבר. ברגע שהם אינם יודעים מה מגיע להם וכיצד לעשות את הבחירה הנכונה. תפקידי לבוא ולחדד, להציע אפשרויות, לשקף לו המצב וגם אם צריך לומר 'לא', לדעת איך לומר זאת - תמיד מתוך אמפתיה וגישה שירותית".

היא מספרת לי על טיפוח אנשים ועל נתינה, כפי שבאו לידי ביטוי בשנות עבודתה כאן. "אני אוהבת לגעת באנשים, זו לא עבודה משרדית רגילה אלא זה לחוש את העובד. כשאני מטפלת בעובד, מבחינתי הוא בן משפחה. הסיפוק הוא למצות את המיטב מהכלים העומדים לרשותנו לטובת עובדי בית החולים". מה שמתחבר היטב לרצון לתת לאחרים ולראות אותם מרוצים. "אני מוצאת את עצמי בעבודה לא פעם כעובדת רווחה, עובדת סוציאלית ופסיכולוגית. לעתים זה 'להרים' את האנשים, לספר להם על הזכויות שלהם שלא תמיד מודעים להן, לאתר את הדברים שיעשו טוב לעובד".

מדריכים ומדריכות קליניות בסיעוד

נטלי יצחקוב | אחות אחראית ניתוחי יום | שדה קליני חדש בהדרכה הקלינית

זווית מעניינת נוספת של נושא ההדרכה מובאת על ידי שדה קליני חדש, שרק לאחרונה נחנך בוולפסון ושקולט כעת לראשונה סטודנטים לסיעוד. מחלקת ניתוחי יום נותנת שירות אמבולטורי לכל מחלקות האשפוז בוולפסון. מתבצעים בה ניתוחים גינקולוגיים, אורולוגיים, עיניים, אורתופדיים, עור ועוד, בהרדמה חלקית, מקומית ומלאה. בצוות רופאים כירורגים ומרדמים, אחיות ואנשי מנהל ומשק. במחלקה חדר קבלה, חדרי ניתוח והתאוששות.

"הנוכחות של

הסטודנטים עוזרת

לנו לגלות יכולות

בתוך עצמנו

ומשקפת את איכות

העבודה שלנו. כל

הידע והניסיון של

האחות צפים מעלה"

לביתו. מגיע אדם, ואנו הופכים אותו למטופל למשך שעות היום. חשיפה של סטודנטים לשדה שלנו נותנת להם השקפת עולם של חדר ניתוח. הם יכולים ללוות חולה מקבלתו לאורך כל המסלול הניתוחי ולאחרי, עד השחרור הביתה בסוף היום. התלמידים זוכים ללוות את המטופל רגשית ופיזית. הם לומדים על החרדה שעמה מגיע המטופל, וכיצד להקל עליה. הסטודנטים נחשפים לחדר ניתוח, ואז יש סיכוי שיאהבו וירצו לעבוד כאן בסיום לימודיהם."

במה תורמת ההדרכה הקלינית לאחיות? "להכרה בחשיבותה של

המחלקה. זה אומר שיש למחלקה מה ללמד. שיש בה מקצועיות, קדמה וסיעוד איכותי. אנו מגלים שלכל אחות יש את היכולות של הדרכה, לכל אחת יש טיפים לתת לסטודנט, כך שכולנו מדריכות! הסטודנטים עוזרים לנו לגלות יכולות בתוך עצמנו, ונוכחותם משקפת לצוות האחיות את איכות העבודה שלהן. כל הידע והניסיון של האחיות צפים מעלה, וזה מוביל אותה לתחושת סיפוק בעבודה ולתחושת העצמה. מאוד חשוב לי שכל אחות תוכל לגלות בעצמה את הכישורים הללו. ההדרכה הקלינית מעוררת אצל האחיות גאווה יחידה."

איך כל זה משפיע על המחלקה? "שאיפתי שהמחלקה תגיע לתודעה, כי כל מי שנחשף אלינו מודה ומערך אותנו מאוד. אנו מקבלים מכתבי תודה רבים ממטופלים. אנו מנחילים לסטודנטים שלנו ערכים של שיתוף פעולה בין הצוות ודואגים לרווחתם. המחלקה קטנה, וכולם אומרים שיש פה תחושה של בית".

איריס גולדמן | ראש מערך ההדרכה הקלינית | המרכזת והמנחה המקצועית של קורס הדרכה קלינית בביה"ס לסיעוד וולפסון

האם יש נכונות בקרב האחיות לתפקיד מדריכה קלינית? "חלק מהאחיות מעוניינות לבוא לקורס הדרכה קלינית, אחרות פחות רוצות אך מוכנות לנסות. עם תחילת הקורס נפתח בפני האחיות עולם רחב ומרתק של כלים, ידע ומיומנויות, התורמים לה בחייה האישיים והמקצועיים כמדריכה מקצועית."

מה נותן הקורס למשתתפות? "קורס הדרכה קלינית מפתח מיומנויות הדרכה הקיימות בבסיס תפקיד האחיות ומקנה כלים מתקדמים ויישומיים נוספים: מיומנויות תקשורת תוך אישיות ובין אישיות, מיומנויות להוביל ולהנחות קבוצה, שיטות הוראה והדרכה אפקטיביות, תהליכי קבלת החלטות, ניהול קונפליקטים, הערכה ומשוב. תהליך הלמידה בקורס הוא תהליך אקטיבי המבוסס על תרגולים ומשחקי תפקידים. פיתוח תפקיד ההדרכה הינו תהליך הדרגתי ומתמשך עם הניסיון בשטח; המיומנויות והביטחון מתפתחים תוך ביצוע התפקיד."

טיפ שלך לבוגרי הקורס? "חשוב שכל מדריך יאפשר לעצמו להתנסות כמה

שיותר. שיאפשר לעצמו זמן להתפתחות. מצד אחד, שידריך תוך מודעות לבקרה עצמית לשיפור מיומנויות ותהליכים, ומצד שני שידע לפרגן לעצמו, שיעריך את העשייה שלו בהדרכה ובכך יבין שנדרש זמן להתפתח מקצועית בתפקיד ההדרכה. מדריך שמבין זאת לא נשחק בעודו צעיר בהדרכה, וממצה בהדרגה את הפוטנציאל המצוי בו כמדריך. אחת הסיבות לשחיקה המהירה היא הציפיות הגבוהות שיש למדריכים מעצמם, וציפיות הסביבה מהם לדעתם. כאן המקום המשמעותי של צוות בית הספר לסיעוד, בליווי ובתמיכה מקצועית של אותם מדריכים בשטח. בית הספר מאמין מאוד בחשיבות הליווי הזה, וכל מדריך יודע שיקבל מענה חם ומקצועי מהצוות שלנו. בנוסף, כמובן שחשובים מאוד תמיכת האחיות האחראיות ושיתוף פעולה של כל אנשי צוות במחלקה - תמיכה שתורמת משמעותית לאווירת הלמידה בשדה ולהצלחת ההתנסות של הסטודנטים."

תהליך ההכשרה של אחות כולל חלקים עיוניים ותיאורטיים הנלמדים בכיתה, ובמקביל חלקים פרקטיים של לימוד תוך כדי עשייה בקליניקה | בחלק הקליני, הכשרת הסטודנטים לסיעוד מתבצעת על ידי מדריכים קליניים - אחיות ואחים שהוכשרו לתפקיד בקורס ייעודי | ההכשרה המעשית מתקיימת במחלקות, במכונים ובמרפאות בית החולים | בוולפסון פועלים כיום כ-120 מדריכות ומדריכים קליניים, המכשירים מדי שנה מאות סטודנטים בסיעוד, שמרביתם לומדים בביה"ס לסיעוד וולפסון | תפקיד ההדרכה הקלינית מאתגר ומהווה שלב בקידום הניהולי במחלקה | פעם בשנה מעניק ביה"ס לסיעוד וולפסון תעודת הוקרה לשדה קליני ולמדריך קליני | השנה זכו שתי מחלקות ושני מדריכים - הדמנות טובה כדי להבין איך הם מצליחים בכך, למרות עומס המטופלים וריבוי המשימות לאחיות ולצוותים | רשות הדיבור למצטייני ההדרכה הקלינית, לראש מערך ההדרכה הקלינית של ביה"ס לסיעוד וולפסון ולנציגה של שדה קליני חדש - האנשים שעושים את העבודה בשטח, ובהצלחה מעוררת התפעלות

יעל כהן | אחות אחראית נירולוגיה | מחלקה מצטיינת בהדרכה קלינית

יעל כהן, אחות אחראית נירולוגיה (שנייה מימין) עם אחיות המחלקה ולריה סלומון, סטלה ד'זנוב וילנה צ'רניאבסקי

הסתכלות שונה על הטיפול, והתלמידים מרוויחים מכך ערך מוסף. כשמדריכה נשחקת, אני נותנת לה תקופת צינון. צריך שיבואו בכיף וברצון להדרכה".

מה צריך כדי להיות מדריכה מוצלחת? "לא כל אחות יכולה לעשות זאת. אני בוחרת אותן בקפדנות והן מרגישות את הייחודיות. מדריכה קלינית היא חלק מהצוות המוביל במחלקה. הן נתפסות כמשאב ידע, משמשות *rol model* והצוות מפרגן להן. הן גם קולטות אחיות חדשות, ונוצר ביניהן ובין הנקלטות קשר מיוחד. חשוב מאוד לתת תגמול בשכר למדריכות, אך זה לא מספיק. צריך לקיים ימי עיון והעשרה למדריכים הקליניים ולהעצים אותם. הזכייה בתואר מחלקה מצטיינת תרמה רבות למוטיבציה של המדריכות."

איך מתנהלת ההתנסות אצלכם במחלקה? האווירה המחלקתית אצלנו תומכת בסטודנט, הוא מרגיש רצוי ולא נטל. במשוב שהסטודנטים נותנים לנו בסוף ההתנסות, הם אומרים שהרגישו שכל המחלקה עזרה להם בהתנסות. התלמיד הוא לא רק של המדריכה, אלא של כל הצוות במחלקה."

ספרי על המדריכות הקליניות במחלקתך. "יש להן מוטיבציה מדהימה, סבלנות ללמד, הן בעלות ידע רב ונותנות מכל הלב. חשוב להן שהסטודנט יצליח. הן 'מאכילות' את הסטודנטים בכפית' ומלמדות נירולוגיה על בוריה, כל תלמיד לפי הקצב שלו. המדריכות הן של הסטודנטים, לאורך כל המשמרת."

מהו הקושי המרכזי של המדריכות? "הירידה במשכורת."

הן עושות פחות משמרות. בנוסף יש שחיקה. מעייף להסתובב עם 'זנב' של סטודנטיות כמו אמא אווזה, כל הזמן ולכל מקום עם ארבעה אפרוחים. הן רוצות לפעמים להיות עם שאר הצוות, אך אינן יכולות. יש צורך בלחזור על הסברים, כל הזמן ועל כל דבר. זה קשה עוד יותר משום שקבוצות הסטודנטיות הן הטרוגניות מבחינת רמת הבנה, תפיסה, יכולות לימוד וביצוע."

איך את מתמודדת עם האתגרים? "על ידי קיום רוטציה ביניהן. אני נותנת להם להדריך ברצף, אלא דואגת שבזמן ההדרכה ישלבו משמרות במידת האפשר. בעת הצורך אני מאפשרת להן להיעזר זו בזו, ויש בכך יתרון. לכל מדריכה

"הזכייה תרמה רבות למוטיבציה של המדריכות. מדריכה קלינית היא בצוות המוביל במחלקה, אך התלמיד הוא של כל הצוות"

מריה גלפין | אחות אחראית כף רגל סוכרתית | מדריכה קלינית מצטיינת

העבודה, שנוכחותם יוצרת על הצוות, אני לא רוצה לוותר על הסטודנטים. זה נותן לי המון, הם מקדמים אותי. זה מגוון את החיים המקצועיים - אני לא רק אחות אלא גם מדריכה קלינית."

מהם האתגרים והקשיים בהדרכה?

במחלקה שלנו, הסטודנטים פוגשים לראשונה בחולים. חלק מהחולים עם פצעים וריחות שאינם אסתטיים. אני לא מכריחה אותם לראות את הפצעים אלא מאפשרת להם להתרגל בהדרגה. מלמדת אותם, שגם אם ריח הפצעים דוחה אותם - הכי חשוב לא לפגוע בגרשות המטופל, שהוא לא יחוש דחייה מכיוון המטפל. במקרה כזה, הסטודנט מתבקש לא לקחת חלק

בטיפול ולהמתין מחוץ לחדר. לגבי אימון מתקדם, שהוא השלב האחרון בהכשרה, אז הסטודנטים כבר מהווים עזרה משמעותית לצוות במשימות, אך עדיין אינם עצמאיים ויש צורך להשגיח עליהם."

מהי הדרכה קלינית עבורך? "שליחות. בזכות הסטודנטים יש לי כוח ומוטיבציה לצמוח. בזכותם אני מעמיקה ורוכשת ידע. זהו תהליך חשוב מאוד מבחינתי, שגורם לי להרגשה נהדרת. אני הכי נהנית להדריך סטודנטים הנמצאים בשלב הראשון של ההכשרה המעשית."

מדובר בעבודה קשה, אך יש תגמול והוא הלמידה של הסטודנטים. ההתקדמות שלהם היא פיצוי על השעות הקשות."

מה חשוב לך להעביר לסטודנטים? "חשוב לי

להעביר ידע וערכים, ללמד אותם מה זה להיות אחות, איך להתייחס למטופלים. היחס לחולה הוא הדבר החשוב ביותר, באינטראקציה עם המטופלים יש תמיד מה ללמוד. הייתי רוצה שיתנו יחס ושיירות טובים למטופלים."

מה תורמים הסטודנטים למחלקה? "המטופלים במחלקת כף רגל סוכרתית הם חולים כרוניים, ששוכבים במחלקה חודשים. כל יחס שהם מקבלים חשוב להם. נוכחות הסטודנטים במחלקה היא ערך מוסף ומשמעותי עבור המטופלים. זה תורם להם המון, הם מחכים לסטודנטים ושואלים מתי יגיעו. למרות עומס

חיים לדרמן | מדריך קליני במחלקה פנימית ב' | מדריך קליני מצטיין

הטכנית בפועל. אני קשוב לסטודנטים והם קשובים אלי, אני בגובה העיניים ביחסי אליהם. אנחנו עושים את הדברים ביחד. אני מפתח אצלם חשיבה ומחבר אותם לעבודה. היו לי תלמידים שחשבו לעזוב, ואחרי ששוחחתי עמם החליטו להישאר. חשוב לי לחבר אותם לצדדים היפים של המקצוע, להראות להם את המקצוע במבט שונה מהסטיגמה. אחד הסטודנטים שלי ביקש לעבוד במחלקתי בשכר. העובדה שגרמתי לו לרצות לעבוד במחלקה פנימית ב' גרמה לי לתחושת הישג.

איך מתגבר על הקשיים? "על הקשיים בתפקיד אני מתגבר על ידי שמירה על ריכוז. מפקיד סטודנטים למטופלים לפי משימות. כשאני יודע שנאחר בחלוקת תרופות למטופל, אני פונה אל המטופל ומשתף אותו, מבקש את הסכמתו. זה נותן לי שקט מבחינת המטופלים, מוריד לחץ ממני וגם מהסטודנט. אני מתייחס לכל אדם, בין אם זה מטופל או סטודנט. חוזר ואומר להם שאני כאן בשבילם. זה מרגיע אותם ומוביל לשיתוף פעולה."

מהי עבורך הדרכה קלינית? "אני מאוד אוהב להדריך ולחנך למקצוע הסיעוד. הדבר הראשון שאני אומר לסטודנטים הוא 'קודם כול תהיו בני אדם'. להתייחס בכבוד למטופל."

בשבילי, הדרכה זה להתוות את הדרך של אחים ואחיות חדשים, לעצב אותם כפי שנכון. למדריכים שלי הייתה השפעה עלי, ואני יודע שלי יש השפעה על הסטודנטים. **מה צריך כדי להיות מדריך קליני?** "קודם כול רצון. מי שאינו רוצה להיות מדריך קליני אסור להכריח אותו, כדי להיות טובים חייבים לרצות. מדריך טוב הוא מדריך שמשקיע בסטודנטים ונמצא שם בשבילם, שרואה בזכות לחנך ולעצב את הדור הבא של האחים והאחיות."

איך זה מתבצע בשטח? "להדריך בשבילי זה לעשות את מה שאני אוהב. אני מלמד את הסטודנטים את עבודת השטח אל מול המטופלים, את הפעילות

"זו זכות לעצב את הדור הבא של האחים והאחיות. אני מחבר אותם לצדדים היפים של המקצוע ומראה להם אותו במבט שונה מהסטיגמה"

אתי אלעזר | אחות אחראית יילודים | מחלקה מצטיינת בהדרכה קלינית

"הסטודנטים הם דור העתיד ומחובתנו לקדם אותם. המדריכות נהנות להדריך ומגיעות מטופחות ועם חיוך. הן מבינות שהן מייצגות את המחלקה"

אותם. בנוסף הסטודנטים לוקחים חלק בפרויקטים המחלקתיים. בימי עיון אנחנו זוכרים לשתפם, כמו גם בכל פעילות מיוחדת המתקיימת במחלקה. אנחנו מעודדים את הסטודנטים להעיר ולהמליץ על שינויים, שמחים לשמוע אותם ואף מכניסים שינויים בהתאם. **רגע של סיפוק?** כשבסיום ההתנסות הסטודנטים מבקשים להצטרף לצוות המחלקה הקבוע. במסגרת תפקידי אני מנסה לקדם דרכים חדשות לשיפור הדרכת הסטודנטים ואינני מתכוונת לנוח לרגע על זרי הדפנה."

מה מיוחד בהתנסות אצלכם במחלקה? "אנחנו מקדישים לסטודנטים תשומת לב רבה, והמעורבות שלי כאחות אחראית גדולה מאוד. מחלקת יילודים היא מחלקה ייחודית. רק כאן יוכלו הסטודנטים לפגוש תינוקות בני דקות ספורות ועד מספר ימים לאחר לידתם. חשוב לי מאוד להקנות להם ידע ומיומנויות רלוונטיות. הסטודנטים הם דור העתיד של הסיעוד ולכן חשוב להכשירם לטפל באופן הטוב ביותר בתינוקות. במהלך ההדרכה אנחנו מאפשרים להם להיחשף לתחום בתקווה שבעתיד יצטרפו לצוות הסיעוד של המחלקה. אני מייחסת לנושא ההדרכה חשיבות רבה, ולצורך כך בנינו, המדריכות ואני, תוכנית לימוד ספציפית למחלקה. הפגישה הראשונה עם הסטודנטים מתקיימת מחוץ למחלקה. אנו מיידעות את הסטודנטים מה צפוי להם בהתנסות. המדריכה שלהם צמודה אליהן למשך כל תקופת ההדרכה ואינה נדרשת לטפל בו זמנית בתינוקות המחלקה, מה שמאפשר לה להקדיש את כל הזמן הדרוש להדרכת הסטודנטים. כל צוות האחיות של המחלקה תורם להדרכה. ההוראה שלנו מקיפה ורחבה יותר מהנדרש על פי התוכנית הקבועה."

מעבר לתוכנית, מה סוד ההצלחה? "אנו נותנים לסטודנטים תחושת שייכות וביתיות. ההתנסות שלהם אצלנו היא אמנם קצרה, אבל בזמן העומד לרשותנו צריך להספיק להקיף את כל חומר ההדרכה. המדריכות מלאות סיפוק מההדרכה. הן מגיעות ליום הדרכה מטופחות ועם חיוך, ומבינות שהן מייצגות לא רק עצמן כי אם את המחלקה. גם הרופאים תורמים להצלחת ההדרכה. הם משתפים את הסטודנטים בביקור ומלמדים

מימין: אתי אלעזר - אחות אחראית במחלקת יילודים, טלי בר אור - מדריכה קלינית, אלונה פוחול - יועצת הנקה

אחים/ות המרכז הרפואי וולפסון

לומדים, מתקדמים ועושים הבדל במגוון תפקידי מפתח

תואר ראשון בסיעוד לאחים ואחיות מוסמכים

תואר שני (MA) במנהל מערכות בריאות

**מתחילים ללמוד במחזור פברואר 2017
ומרוויחים שנה!**

- ✓ מתכונת לימודים נוחה המאפשרת שילוב עבודה ולימודים
- ✓ סגל הוראה מנוסה שהכשיר עד כה מאות בוגרים ומוסמכים למערכת הבריאות
- ✓ קמפוס המכללה ממוקם באזור נגיש ברמת גן, לא רחוק מצומת אלוף עדה

המכללה
האקדמית לישראל בר"ג

**לקבלת מידע נוסף חייגו: *2455
בקרו אותנו ב- WWW.IAC.AC.IL**

עובדי וולפסון היקרים,

כבכל גיליון, אני שמחה לשתף אתכם במקבץ מרכזי של קטעי עיתונות, אשר מייצג את תמצית הפעילות התקשורתית שלנו ומביא לידי ביטוי

את האירועים והפעילויות הבולטים. סתיו 2016 הביא אתנו מגוון של נושאים חדשים, אשר סוקרו בהרחבה בכלי התקשורת.

בין היתר: ראש הממשלה **בנימין נתניהו** ביקר בפרויקט "הצל ליבו של ילד" בוולפסון (ריאיון ברשת CBS), מנהל בית החולים, **ד"ר יצחק ברלוביץ**, הכריז על תחרות יוזמות חדשה בשירות מערכת הבריאות ("גלובס"), פגייט וולפסון בניהול של **ד"ר דוד קהלת** הוכרזה כאחת מחמש הפגיות הטובות בישראל (כתבת שער, עיתוני "ידיעות השפלה"), מנהל יחידת הסוכרת, **פרופ' חולי וינטטיין**, ציין בבית החולים את "חודש המודעות לסוכרת", העניק ראיונות בכלי תקשורת שונים ופרסם מאמר מוביל: "למגר את מגפת הסוכרת" ("מעריב").

פרסומים נוספים מן הרבעון האחרון מוצגים לעיונכם במסגרת מדור זה.

זהו עיתון העובדים הפותח שלנו לשנת 2017. שנה אזרחית חדשה, עונת החורף. התקופה הזו מזכירה לי את ימי ככתבת מקומית ברשת ידיעות תקשורת. רוכבת על קטנוע 50 סמ"ק יד-חמישית כדי לפגוש את מרואייניי, מחשבת בפדנטיות את לוחות הזמנים שלי כדי להגיע בזמן לשיעור הבא באוניברסיטת תל אביב, לקראת השלמת התואר השני בדיפלומטיה.

חלמתי להתקבל לקורס הצוערים של משרד החוץ, להצטרף לנציגות של ישראל בפריז, ולשם כך למדתי צרפתית בקדחתנות.

ג'ון לנון טבע את המשפט הידוע: "החיים הם מה שקורה לך, בזמן שאתה עוסק בלכתנך תוכניות אחרות". אז נכון, אני לא גרה בפריז וכבר לא רוכבת על קטנוע. וגם, אם להיות כנה, ההזדמנויות להשתמש בצרפתית, אינן רבות.

ועם זאת, פה במרכז הרפואי וולפסון בחולון אני חשה לא פעם שעבודתי כרוכה בשליחות, שהיא גדולה יותר מתפקידי כדוברת.

החיכוך עם מערכת הבריאות בישראל, על כל אתגריו, החשיפה לסיפורים רפואיים-אנושיים יוצאי דופן, כאן אני פוגשת באופן יומיומי את מה שנהוג לכנות במכבסת המילים "פרפריה חברתית". ומהסיבות האלה, בדיוק במקום הזה מתאפשרת תחושה של חיבור לחברה הישראלית. אתם, שעושים את העבודה המאומצת בשטח, בוודאי כבר מבינים: תפקיד הדוברת אינו מסתכם בייזום של כתבות חיוביות ובניהול משברים תקשורתיים. וטוב שכן.

שנה אזרחית מאושרת וחורף נעים, לכם ולבני ביתכם.

שלכם,
מיכל ויינשל שיינמן
דוברת המרכז הרפואי

בראש יוזמת הבריאות 2017

ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל ביה"ח וולפסון, הכריז על יוזמה חדשה בשירות מערכת הבריאות בישראל. המדובר בתחרות "יוזמת הבריאות המובילה לשנת 2017", אשר מוביל פורום Reboot בשיתוף עם העיתון "גלובס". בתוך כך, ד"ר ברלוביץ נאם בוועידת ישראל לעסקים של "גלובס" שנערכה בדצמבר האחרון, הרצה על מצבה של מערכת הבריאות בישראל, סקר את צרכי המערכת ואת היעדים לטווח הבינוני והרחוק, והזמין את העוסקים במקצועות הבריאות בישראל לטול חלק בתחרות היוזמות ולקבל תמיכת התנועה של 250,000 שקלים, ליווי מקצועי וחשיפה ציבורית.

מה תהיה יוזמת הבריאות לשנת 2017?

במסגרת הוועידה הישנה יוזמה של תחרות חדשה במסגרתה תחרות את יוזמת הבריאות לשנת 2017. מטרת התחרות היא "יוזמת הבריאות המובילה לשנת 2017", שטובל פורום Reboot בשיתוף עיתון "גלובס", היא לתת יוזמות ופרויקטים שיש בהם פוטנציאל לשינוי מערכת הבריאות ולטובת חולים בשלושה תחומים: טיפול וייעוץ, חולים, שיפור מערכת הבריאות ותשתיות רפואיות. לרבות חולים בתחומים אחרים מתחום רפואת הילדים, חירום, ליווי רפואי, תמיכה ומסגרת של אנשי מקצוע מהמובילים בתחומם. במסגרת התחרות, קרא ד"ר יצחק ברלוביץ, מנהל המרכז הרפואי וולפסון ונציג פורום Reboot, מונה כיום כ-200 איש מהמובילים בתחומם, הפועלים בתעשיית בריאות להעלות את נושא הבריאות לראש סדר העדיפויות הלאומי ולתכנן בריאות בריאות קיימת בישראל. התחרות תעשה במסגרת פסגות חודש ארגונים עסקיים ולשירותי פקידה מעולה, וכן מפגלי הכנס בריאות להעניק של עדיפות ותמיכה חולים לתחום הבריאות. "במציאות בה כל החלוקה טאקס של התקשורת טכנולוגית מחד ותהליך של הדימוקטיזציה מאידך, קידום מערכת בריאות איכותית, קשובה ורגישה לאזרח, ובת קיימא לשנים הבאות, הוא אתגר גדול מתמיד", אמר ברלוביץ. "זהו אתגר של הממשלה ומערכת הבריאות, אך התמודדות יעילה אותו תעשה אר דרך בטרות מעולה מצד האקדמיה, התעשייה, הציבור והרפואה הימית העולה העולה יוזמי התחרות קוראים לכל מי שיש לו רעיון חדשני ופורה רך להשתתף, בין אם הוא עובד במערכת הבריאות, עמותה או חברה פרטית בתחום הבריאות. המעורבות והגיש מועמדות לתחרות מונגשים לעשות זאת באתר www.informed.co.il/reboot

גלובס, 13.12.16

מלווים את ראש הממשלה

ביקורו של ראש הממשלה בנימין נתניהו בפרויקט "הצל ליבו של ילד" בוולפסון, שבמסגרתו מתבצעים ניתוחי לב מצילי חיים לילדים מהעולם השלישי, זכה לסיקור בכתבות שפורסמו במקומו "גל גפן" וכן בעיתוני "ידיעות השפלה" המצורפים ל"ידיעות אחרונות".

הראש עם הלב

ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ביקר בבית "הצל ליבו של ילד" בחולון, במסגרת הביקור, פגש נתניהו את רופאי וולפסון, אשר מדי שנה מצילים את חייהם של מאות ילדים הלוקים בלבם ומגיעים לישראל ממדינות מתפתחות שונות, וביניהן מדינות אפריקה. כמו כן, נתניהו שוחח עם הילדים, שהגיעו אל המרכז הרפואי לצורך ניתוחים- מעיראק, מאתיופיה ומרוג'סיה, עם בני משפחותיהם ועם מובילי הפרויקט בישראל.

גל גפן, 23.11.16

כפר גנים, נובמבר 2016

דוגמה אישית מד"ר ברלוביץ

רגע לפני שהחורף הגיע התחשנו עובדי וולפסון נגד שפעת. ראש וראשון למתחשנים היה מנהל בית החולים, ד"ר יצחק ברלוביץ. הכתבה שפורסמה במקומו "השקמה" בנושא זה הציגה את הדוגמה האישית של מנהל בית החולים ושיתפה את הקוראים בעצות של מומחי וולפסון, כיצד למנוע השנה את מגפת השפעת.

השקמה חולון ואזור, 16.11.16

פותחים צוהר לאגף הנשים והילדות

כתבת ריאיון נרחבת עם פרופ' קובי בר, מנהל אגף הנשים והילדות בוולפסון, פורסמה במגזין המופץ בשכונות כפר גנים, בת גנים ונווה עוז בפתח תקוה. במסגרת הכתבה, פרופ' בר התייחס לדרכו המקצועית כרופא וכמנהל וסיפר על התוכנית העתידית במסגרת קידום אגף הנשים והילדות בוולפסון.

למגר את מגפת הסוכרת

מאמר של פרופ' חולי וינשטיין, מנהל היחידה לטיפול בסוכרת בווולפסון, פורסם במוסף "המגזין" של העיתון "מעריב". במסגרתו קרא פרופ' וינשטיין למערכת הבריאות בישראל לפעול על מנת למגר את מגפת הסוכרת, אשר מהווה גורם תמותה שליש במספר במדינת ישראל.

בין חמש הפגיות המובילות

הישג למחלקה לטיפול מיוחד בילוד - הידועה יותר כפגיית וולפסון: המחלקה, בניהולו של ד"ר דוד קהלת, דורגה בין חמש הפגיות בישראל אשר זכו בציונים הגבוהים ביותר בביקורת של משרד הבריאות. הידיעה פורסמה בעיתון "ישראל היום" ובכלי תקשורת נוספים, ובעקבותיה פורסמה כתבת שער סינדיקטית אודות הפגייה של וולפסון, בכל עיתוני "ידיעות השפלה" המצורפים לידיעות אחרונות" בסוף השבוע.

טיפולם חדשים למיאלומה נפוצה

ד"ר פאולינה פטצ'נקו, רופאה בכירה במכון המטולוגיה בווולפסון, העניקה ריאיון וידיאו באולפן Ynet, שנשם סביב טיפולים חדשים בתחום המיאלומה הנפוצה - מחלה ממאירה הנגרמת על ידי תאי פלסמה המצויים במח העצם. 350 חולים חדשים מאובחנים בארץ מדי שנה כחולים במחלה זו, המכונה "הסרטן של מח העצם". ד"ר פטצ'נקו התארחת באולפן יחד עם יוסי עמר, חולה במחלה, לדיון על הטיפולים החדשים ופוצרי הדרך שמצליחים להאריך את חיי החולים ואפילו להביא לריפויים.

אולפן ynet, נובמבר 2016

הטיפולים החדשים למיאלומה נפוצה

ידיעות חולון, 2.12.16

באים קטנים

המחקר שישנה את ארוחות הבוקר שלכם לעד

כל דיאטה אומרת לנו להתרחק מעוגות שוקולד בכל מצב - זה מלא בסוכר, לא בריא ומשמין. אז מסתבר שאל הכל שחור או לבן. מחקר שנערך באוניברסיטת תל אביב הסעיר את עולם התזונה ומצא: עוגה בארוחת הבוקר מזרז

חוקר וממציא: אורנה שניידר

מאמר ב-mako, 9.10.16

ynet, 9.10.16

לא לסמוך על עצות מהרשת

"החוקרת מוולפסון מצאה: עוגה בארוחת הבוקר מסייעת בהרזיה!" כותרת מושכת עין זו ליוותה את הסיקור במדור הבריאות של אתר mako למחקרה של ד"ר דניאלה יעקובוביץ, רופאה ביחידת הסוכרת בבית החולים, שגילתה עובדות חדשות ומעניינות על ארוחת בוקר והרזיה.

פרופ' אלי סומך מוולפסון, יו"ר איגוד רופאי הילדים, יצא בפנייה ישירה להורים דרך אולפן ynet - אל תפגעו בילד שלכם בגלל עצה מהרשת! "האירועים הטרגיים שהתפרסמו לאחרונה, שבהם דיווחו הורים על איחור בהגעה לטיפול רפואי בשל ייעוץ מוטעה ברשת, הסתיימו לצערנו בפטירה של ילדים", התריע פרופ' סומך, "האירועים הללו חייבים להדליק אצל כולנו נורות אדומות מהבהבות".

החמישייה הכותחת של הפגיות בישראל

בבתי החולים הלל יפה, וולפסון, איכר לוב, הצרפתי בנצרת ולינאר. הפגיות חובכות יקבלו מענק כספי. בעבר נמנו שלוש פגיות על משרד הבריאות: מוסר גבוה יותר לרפואה של הילדים, פגית של פלייט, פגית של מוסר, פגית של אמרה בדי, פגית של הכנסת, פגית של משרד הבריאות, פגית של פגית שמנהל בתי החולים השקיע בהן יותר כסף.

ישראל היום, 16.11.16

ערוץ 2, 9.11.16

ערוץ 10, 16.11.16

איך לשמור על התינוקות מנפילה

פרופ' אילן דלאל, מנהל מחלקת הילדים ב'ולפסון, העניק ריאיון לערוץ 2 עבור התוכנית "בוקר בריא". במסגרת הריאיון, פרופ' דלאל התייחס למחקר חדש שפורסם בארה"ב, ולפיו מרבית הפגיעות הנגרמות לתינוקות מקורן בנפילה מעגלה או ממנשא. פרופ' דלאל ציין כי המצב בישראל טוב יותר באופן משמעותי, וכי יש להקפיד על שימוש בעגלות וממשאים בעלי תקן מחמיר.

איך מסירים עודפי עור

בתוכנית "חיים בריא" בערוץ 10 שודר ריאיון עם ד"ר יעקב פרנד, מנהל היחידה לכירורגיה פלסטית בווולפסון. מנחה התוכנית, פרופ' רפי קרסו, שוחח עם ד"ר פרנד על ניתוחים להסרת עודפי עור לאחר ניתוח בריאטרי. בין היתר, ד"ר פרנד התייחס לשיטות הניתוח המותאמות לצורך המטופלים, לדימוי הגוף שלהם ולהליך ההחלמה לאחר הניתוח.

כואב אבל פחות. הרבה פחות

ירידה של כ-50% ברמת הכאב ויכולת צעידה משופרת לאחר הניתוח - תוצאותיה של טכניקה רפואית חדשנית, שפותחה על ידי האורתופדים בוולפסון, מסמנות פריצת דרך בטיפול בשברי אי ספיקה של עצם העצה כתוצאה מאוסטיאופורוזיס

טכניקה חדשנית, שפותחה על ידי מומחי המחלקה לאורתופדיה בוולפסון, משפרת את יכולת ההליכה ומפחיתה כאבים אצל מטופלים הסובלים משברי אי ספיקה של עצם העצה (סקרום) ומכאבים כרוניים הנגרמים בשל בעיה זו. לאחר שטופלו בהליך החדשני, דיווחו המטופלים על ירידה של כ-50% ברמת הכאב, ומטופלים שאיבדו את יכולת ההליכה כתוצאה ממצבם הקליני שבו למוביליות לאחר ההליך.

מדובר ביוזמה ובפיתוח של שני מנתחי הגב, ד"ר רפאל לוטן, מנהל המחלקה לאורתופדיה, וד"ר יגאל ברונשטיין, מנהל השירות לניתוחי עמוד שדרה.

השניים פיתחו טכניקה חדשנית במיוחד עבור מטופלים בני הגיל השלישי - בני שבעים, שמונים ומעלה - אשר בעקבות מצב מתמשך של בריחת סידן (אוסטיאופורוזיס) החלו לסבול משברי אי ספיקה של עצם העצה (סקרום), העצם המחברת בין עמוד השדרה המותני לאגן.

ההליך מתבצע בפעולה ניתוחית זעיר פולשנית, שאחוזי ההצלחה בה גבוהים. מאמר בנושא הוגש באחרונה על ידי מפתחי השיטה לכתב עת מדעי מוביל.

שבר שמתרחש גם ללא טראומה

בעקבות הטיפול בהליך החדשני, המטופלים שדיווחו על רמת כאב טרום-ניתוחית של 6.3 בסולם של 10, ציינו כי חוו הפחתה משמעותית של כ-50% בעוצמת הכאב. זאת ועוד: מטופלים אשר יכולת ההליכה הטרם ניתוחית שלהם עמדה על פחות ממטר אחד, היו מסוגלים, כבר למחרת הניתוח, להציג מרחק הליכה של 21 מטרים בממוצע.

יצוין כי במעקב של כשנה אחר המטופלים, נמצא כי התוצאות הקליניות נשמרו. ד"ר לוטן מסביר: "שברי אי הספיקה של עצם העצה גורמים לפגיעה קשה בתפקוד, עקב כאבים קשים בעמידה ואף במהלך ישיבה. קיים קושי באבחון של שבר מסוג זה, דבר המוביל לכך שהמטופל, לעתים, נאלץ לסבול במשך תקופה ממושכת מכאבים עזים. השבר עצמו מתרחש עקב טראומה מינורית, ולרוב ללא טראומה כלל, בקרב בני הגיל השלישי הסובלים מבריחת סידן".

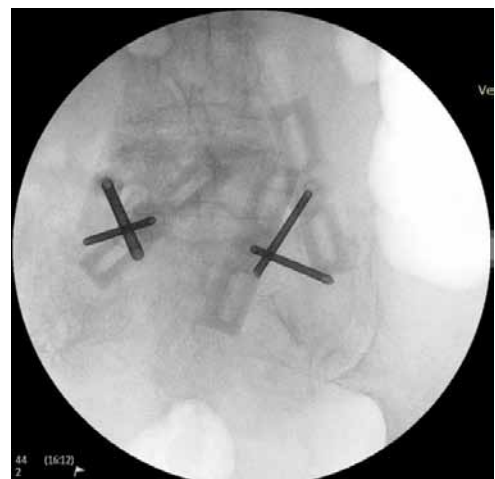
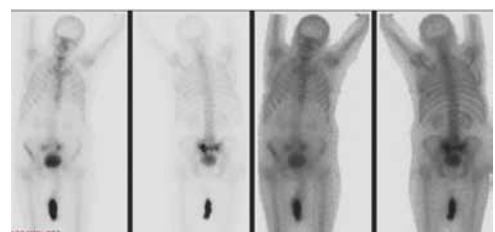
מחטים, בלון וצמנט אורתופדי

הפתרונות הקיימים בתחום זה עד לאחרונה, סיפקו מענה חלקי בלבד לתופעה ולא טיפלו בכל מרכיבי השבר. על רקע זה החליטו מומחי המחלקה לאורתופדיה בוולפסון ליוזם את פיתוחה של שיטה רפואית חדשה, בטוחה למטופל, שתעניק מענה שלם וטיפול לכלל מרכיבי השבר. ד"ר לוטן וד"ר ברונשטיין מציינים, כי שבר של עצם העצה מתאפיין במורכבותו, שכן הוא בעל שלושה

מרכיבים שונים הדורשים התייחסות: שני רכיבים אורכיים ורכיב נוסף, רוחבי. "הבנו שאלמלא יינתן מענה רפואי לשלושתם, המטופלים ימשיכו לסבול מכאבים ומקשיים בהליכה", הם אומרים.

כיצד מתנהל ההליך ברמה הטכנית הרפואית? ד"ר לוטן מסביר: "הפרוצדורה כוללת החדרת ארבע מחטים תחת שיקוף לעצם העצה, ניוף בלון זעיר המוחדר דרך המחטים, הסרת הבלון והזרקת צמנט אורתופדי לתוך החלל שנוצר. הצמנט מתקשה תוך מספר דקות, מייצב את השבר ובכך מפחית את הכאבים. החידוש בטכניקה זו הוא בהצלבת המחטים, אשר מאפשרת פיזור רחב יותר של הצמנט ומתן מענה לכלל מרכיבי השבר".

מטופלים, אשר יכולת ההליכה הטרם ניתוחית שלהם עמדה על פחות ממטר אחד, היו מסוגלים, כבר למחרת הניתוח, להציג מרחק הליכה של 21 מטרים בממוצע

התמונות עם כיוון השעון: מיקומה של עצם העצה (סקרום) | ההליך החדשני שפותח בוולפסון | ד"ר רפאל לוטן (צילום: מתן דוידסון)

צוות מרפאת הפריה חוץ גופית בוולפסון

פוריות הגבר בירידה, הפתרונות - בעלייה

כבר לא מעט זמן שהמומחים יודעים, כי כמחצית מבעיות הפריה מקורן באישה, ומחצית מהבעיות מקורן בגבר. כיום, ניתן להשיג היריון גם כאשר נזל הזרע של הגבר ריק מזרעונים. פרופ' אריה רזיאל, מנהל היחידה להפריה החוץ גופית ופוריות הגבר בוולפסון, סוקר את הפתרונות העכשוויים בתחום פוריות הגבר

מאת פרופ' אריה רזיאל

שלם ריק מזרעונים. מדובר בזוגות שבעבר נזקקו לתרומת זרע כדי להפוך להורים. במסגרת טיפול חדשני (ראו מסגרת) אנו פונים ישירות למקור שבו מיוצר הזרע - האשך או יותרת האשך, ובהליך כירורגי לא מסובך מפיקים זרעונים בודדים שאותם מזריקים לביציות האישה בטכניקה של הפריה חוץ גופית.

הטכנולוגיה התפתחה כל כך בשנים האחרונות, שאף ניתן להשיג היריון מגבר שאינו בחיים. לפי בקשת האישה, בטווח של 12 שעות עד 24 שעות מהפטיה ניתן להפיק זרע ולהקפאו לצורך שימוש בעתיד. הטכנולוגיה קיימת, אבל מעלה הרבה שאלות משפטיות ואתיות. לאור השימוש הדל עד כה בזרע שהוקפא, לא ברור אם הקפאת זרע של נפטר בכלל נחוצה.

ככלל, סיכויי ההצלחה להשגת היריון כשיש בעיית זרע עולים יותר, ככל שבת הזוג צעירה יותר - אז למרות שהגבר "אשם", אפשר לחזור לאמירה הוותיקה "חפש את האישה"...

מזריעים אותו בדיוק ביום הביוץ ומביאים את הזרע קרוב יותר לאזור ההפריה. שיעור ההצלחה של השבחה והזרעה כזאת הוא רק סביב 15% לטיפול, ולעתים צריך לחזור על ההזרעה מספר פעמים מדי חודש עד להשגת היריון.

במקרה שטיפולים כאלה לא מצליחים, או שמדדי הזרע מלכתחילה מאוד גרועים, עוברים להפריית מבחנה. עד לשנת 1993, התוצאות בהפריית מבחנה היו דלות. רק אז, לפני כ-24 שנה, חלה קפיצת דרך משמעותית וזאת באמצעות בשימוש בטכניקה שבה מזריקים את הזרע לתוך הביצית. התוצאה של תהליך זה הוא הכפלת הסיכוי להיריון בכל טיפול - בשיטה זו אנו משיגים סביב 30% היריונות לטיפול. אמנם, לא משפרים את מדדי הזרע, אבל עם סיוע של האישה מגיעים להיריון ולידה.

להשיג היריון גם כשאין זרעונים

ביחידת ההפריה החוץ גופית (IVF) במרכז הרפואי בוולפסון, אנו גם יודעים לטפל בגברים שנוזל הזרע

שרה, רבקה, רחל, חנה, האישה השונמת, אם שמשון - בסיפורי התנ"ך מוזכרות לא מעט נשים עקרות (שחלקן אמנם הצליחו ללדת בהמשך), אבל אף לא גבר אחד עם בעיית פריה. הלכנו אמנם רחוק, אבל העובדה היא שעד לפני כמה עשרות שנים, כאשר זוג התקשה להגיע לידי היריון לאחר שנה של ניסיונות, היה נהוג לומר שהבעיה היא באישה. כבר לא מעט זמן שהמומחים יודעים, כי כמחצית מבעיות הפריה מקורן באישה, ומחצית מהבעיות מקורן בגבר.

אם בגלל ירידה באיכות זרע הגברים בשנים האחרונות, וגם בגלל הגברת המודעות, נושא הזרע עולה על הפרק ב-60% עד 80% ממטופלי הפוריות.

בניגוד לאישה, שאצלה הביציות חבויות בשחלה, הגבר יכול לתת דגימת זרע לבדיקה. לפי ריכוז הזרעונים, התנועה שלהם וצורת הזרע במיקרוסקופ, ניתן להגיד אם הזרע הנבדק הוא במדדים תקינים או לא תקינים.

להרחיק את הסלולרי מהאשכים

במשך שנים חיפשו החוקרים דרך לשפר את מדדי הזרע. היום יודעים, שאין טיפול שמשפר באופן ישיר את מדדי הזרע. מה שיכול לסייע הוא שינוי אורח חיים: הפסקת עישון סיגריות כבד, הימנעות מאלכוהול, ירידה במשקל וכן מתן ויטמינים נוגדי חמצון (ויטמין E בעיקר). בשנים האחרונות, אנחנו גם ממליצים להימנע מנשיאת מכשירים סלולריים ולפטופ בקרבת האשכים.

כשמדדי הזרע הינם ירודים, מקובל להתחיל בהשבחת זרע והחזרתו ישירות לרחם. מתוך דגימת הזרע לוקחים את הזרע שנע יותר טוב,

דיקור יותרת האשך: טיפול חדשני ביחידה להפריה חוץ גופית בוולפסון

ביחידת ה-IVF בוולפסון התבצע השנה, בפעם הראשונה, ניתוח PESA - הליך רפואי חדשני, שבמהלכו מפיקים זרע מגבר ללא תאי זרע באמצעות דיקור יותרת האשך. בהרדמה כללית באמצעות מחט עדינה, מבצעים דיקור מלעורי של האפידידימיס - יותרת האשך, וזאת על מנת לשאוב זרע. באמצעות פרוצדורה זו ניתן להפיק מיידית מיליוני זרעונים, ולהפירות בהם את הביציות של האישה בהפריה חוץ גופית. התוצאה: היריון שבו הן הזרע והן הביצית הם של בני הזוג, כלומר, ששייך ביולוגית לשני בני הזוג, וכל זאת - ללא צורך בתרומת זרע ובמחיר דיקור קצר של יותרת האשך.

קורס טראומה ומצבי חירום ניסן קייקוב, מתאם טראומה

בחודש ינואר יפתח בולפסון קורס ייחודי, המוביל על ידי ד"ר מיכאל בן אלי, מנהל יחידת הטראומה בבית החולים, וניסן קייקוב, מתאם טראומה. הקורס יעסוק בהקניית ידע עיוני ומעשי מתקדם ובדגשים רלוונטיים בשני נושאים מרכזיים: הטיפול בנפגע טראומה לאורך רצף הטיפול, וטיפול בפצוע במצב חירום (באירוע רב נפגעים). הקורס מיועד לצוות של אנשי סיעוד מוסמכים, אחים ואחיות המשתתפים ברצף הטיפול בנפגע טראומה.

קורס ניהול טיפול בפצעים סטלה טולמסוב, מתאמת פצע

בחודש נובמבר נפתח בבית החולים בפעם השלישית קורס לאחיות מוסמכות בנושא טיפול בפצעים. את הקורס מרכזות מתאמת פצע, סטלה טולמסוב, ומרכזת חת"ש מוסדית, שושי פרידמן. מרבית הנרשמים לקורס הן אחיות העובדות בבית החולים. הקורס מיועד להרחבת ידע ומיומנויות בטיפול בפצעים ובמניעתם, והכרת טכנולוגיות בתחום. בהצלחה למשתתפים.

ייצוג מכוך בתחרות הארצית שרית רשיד, מתאמת סוכרת

ב-13.11.16 התקיימה במלון נוה אילן תחרות של נציבות שירות המדינה. לתחרות הוגשו עבודות מכל המשרדים הממשלתיים, וביניהן גם עבודתן של שרית רשיד ומריה גלפרין מוולפסון - "מפות שיחה ככלי חינוכי לטיפול בסוכרת באשפוז". אמנם לא זכינו בפרס, אך וולפסון יוצג בכבוד בשלב הגמר של התחרות הארצית.

תרומת איברים ורקמות סלי קלנטר, מתאמת השתלות

תרומת איברים היא הנתינה הגדולה ביותר שאפשר לחשוב עליה. נתינה של חיים במתנה, וזאת עוד בשעה הקשה ביותר של המשפחה, דורשת אצילות נפש שאין כדוגמתה ומציגה את הערכות ההדדית האלטרואיסטית והיפה ביותר בחברה.

תרומת איברים מתאפשרת במצב של מוות מוחי, ודורשת משאבים רבים, תיאומים רבים, ויותר מכול - עבודת צוות בכל רבדי בית החולים. בשנת 2016 ארבעה משפחות אצילות תרמו את איברי יקיריהם והצילו בכך 13 חולים. מערך תיאום ההשתלות מתגאה בהישג זה, מוקיר ומערך את כל אלו שעזרו ושב לעדיהם לא ניתן היה לקיים את התהליך המורכב והמדהים הזה. תודה מיוחדת לצוות האלונקאים ולנאמנות המחלקות טמילה פטיאשווילי ממחלקה פנימית א' וטטיאנה מורטוב מפנימית ו', תייסר גובס מפנימית ב', אלנה רחמים מטיפול נמרץ כללי וירדנה פינס ממחלקת עיניים.

חידוש השימוש במשאבת PCI אלנה סלוצקר, מתאמת כאב

בבית החולים וולפסון חודש לאחרונה שירות לטיפול בכאב באמצעות משאבת PCI. השירות מיועד לטיפול בכאב אצל מטופלים לאחר ניתוחים, חבלות וטראומות. מטופלים המשתמשים במשאבה מדווחים על שביעות רצון גבוהה. השימוש במשאבה החל במחלקות הכירורגיות, אך מתוכנן להרחיבו למחלקות נוספות לפי דרישה. מחלקות המעוניינות בכך מוזמנות לפנות למתאמת כאב. בהליך ההטמעה של השירות, כמו גם בקידום נושא הטיפול בכאב בכלל, לוקחות חלק משמעותי וחשוב הנאמנות המחלקתיות. תודה לכולן, ותודה מיוחדת לאסא גנדל ממחלקת כירורגית א', על פועלה בהטמעת השירות במחלקתה.

מחקר והרצאות בבריאות השד דיאנה מושייב, מתאמת שד

ביוזמתן של האגודה למלחמה בסרטן ושל ד"ר אילנה קדמון מתקיים מחקר ארצי בנושא קידום בריאות השד. במרכז הרפואי וולפסון לוקחת בו חלק מתאמת שד, דיאנה מושייב. המחקר מתמקד בנושא תרומתה של מתאמת שד לנשים חולות סרטן בקבלת החלטות סיעודיות, והוא בעל חשיבות רבה בביסוס מעמדה של מתאמת השד המוסדית. ועוד בנושא קידום בריאות השד: מתאמת השד מוזמנת להרצות בקהילה, ולאחרונה הרצתה בפני צוות שירותי בריאות מכבי וחברות פרטיות.

קולטים ונקלטים

אורנה צבי, מרכזת כוח אדם בסיעוד

בשנים האחרונות משרד הבריאות מסייע במימון לימודי סיעוד להסבת אקדמאים. בתמורה לכך מציב משרד הבריאות את הבוגרים באתרים לפי צרכיו. בבית החולים וולפסון הוצבו לאחרונה 23 בוגרים, שברובם הגדול נקלטו במחלקות השונות. בנוסף, קלטנו לאחרונה את בוגרי ספטמבר של האקדמיה, כ-14 במספר. בהצלחה לנקלטים והחדשים ולצוותים הקולטים.

תודה לשותפינו להכשרה בסיעוד

המדריך הקליני הוא איש החינוך המשמעותי שלנו בשטח. במסגרת שיתוף פעולה עם הנהלת הסיעוד במרכז הרפואי וולפסון, עומדים לרשות בית הספר לסיעוד מעל מאה מדריכים ו-35 שדות קליניים, המאפשרים הכשרה מקצועית אופטימלית

קשר רציף עם בית הספר ופתחה את שערי המחלקה לכ-90 סטודנטים בשנת תשע"ו. אתי, ביחסה התומך, המקצועי והחיובי בכל הקשור בחינוך בסיעוד היילוד, מטמיעה בצוות ההדרכה והסיעוד במחלקה את אותה גישה המאפשרת שיתוף פעולה ערכי במיוחד. על בסיס גישה זו, צוות ההדרכה מפתח בסטודנט תפיסה מקצועית לתפקיד האחות במחלקת יונקים, ומבהיר את גודל האחריות המוטלת על הסיעוד גם בתחום זה.

מובילים את הסטודנטים

אחות אחראית ומדריכה קלינית, שנבחרה בשנת תשע"ו לקבלת תעודת הוקרה מטעם בית הספר על תרומתה הייחודית, היא **מריה גלפרין** מיחידת רגל סוכרתית. בהדרכתה המקצועית של מריה מובילים הסטודנטים למתן טיפול איכותי, תוך פיתוח חשיבה קריטית, הטמעת חשיבות הקשר עם צוות רב מקצועי והטמעת ידע תיאורטי ומיומנויות קליניות האופייניות לתחום רחב זה. מדריך קליני נוסף, שנבחר בשנת תשע"ו לקבלת תעודת הוקרה מטעם בית הספר, הוא **חיים לדרמן** ממחלקה פנימית ב'. בהדרכת הסטודנטים, חיים מיישם את יכולתו לפתח בהם ראייה מערכתית בניהול הטיפול בחולה תוך יצירת סביבה לימודית מקצועית ואופטימלית, סביבה המאפשרת שוויון הזדמנויות אמיתי, איכותי ויישומי ללמידה אפקטיבית. בהזדמנות זו, צוות בית הספר מודה לכל האחיות האחראיות ולכל המדריכים הקליניים, לצוות הסיעודי והרפואי במרכז הרפואי וולפסון, למנהל בית החולים ד"ר יצחק ברלוביץ' ולמנהלת הסיעוד לידה ריחני, וכמובן לשושי פרידמן על שיתוף פעולה מכיל ואמפתי.

לריאן נרחב עם המדריכים הקליניים המובילים שלנו - עברו לעמ' 14

בית הספר לאחיות ע"ש א' וולפסון מכשיר סטודנטים למקצוע הסיעוד, בשיתוף פעולה מלא עם הנהלת הסיעוד במרכז הרפואי, אשר מעמיד לרשותנו מעל 100 מדריכים קליניים וכ-35 שדות קליניים.

במעמד טקס סיום לבוגרי בית הספר, שהתקיים בספטמבר בתום שנת הלימודים תשע"ו (2015-2016), הוענקו מטעם בית הספר תעודות הוקרה לשדות הקליניים ולמדריכים קליניים בנוכחות והשתתפות של הנהלת המרכז הרפואי. אנו בטוחים כי מסורת נפלאה זו של הענקת תעודת הוקרה תימשך עוד שנים רבות.

המדריך הקליני, איש החינוך המשמעותי שלנו בשטח, מוביל את הסטודנט להשגת המטרות תוך התמודדות לא פשוטה עם אתגרים חינוכיים והדרכתיים יומיומיים בסביבה לימודית מאפשרת ותומכת, וזאת, לעתים, חרף המציאות המורכבת הקיימת בשטח.

הוקרה לשני שדות קליניים

השדות הקליניים, שנבחרו השנה לקבלת תעודת הוקרה מטעם בית הספר על תרומתם הייחודית בהכשרת תלמידי בית הספר, הינם מחלקת נויירולוגיה ומחלקת יונקים.

אנו זוכים לקשר משמעותי ורציף שנים רבות עם צוות מחלקת נויירולוגיה, בראשות האחיות האחראיות במחלקה, **יעל כהן**. יחד עם צוות ההדרכה במחלקה, שבו היא תומכת ואותו היא מוקירה, מובילה את הסטודנטים למתן טיפול איכותי, רגיש ובטוח תוך הטמעת הידע התיאורטי ומיומנויות קליניות האופייניות לתחום הנוירולוגיה.

מחלקת יונקים, בהובלת האחיות האחראיות **אתי אלעזר**, יזמה בצורה מרשימה

הרבה יותר מלימודי סיעוד

במבט אישי

קבלת הפנים הייתה מרשימה ותחושת הערבות ההדדית אף יותר. עבורי המסע היה מדהים ועוצמתי. שמחתי לראות קהילה יהודית חזקה, מאוחדת ואוהבת ישראל. חזרנו עם תחושה חזקה של "עם ישראל חי" גם בתפוצות. כולי תקווה שימשיכו לצמוח תוכניות מעין אלו, המאפשרות הזדמנות לאנשים הזקוקים לדחיפה הקטנה הזו למימוש הפוטנציאל הטמון בהם ולהגשמת חלומם. תודה לעיריית בת ים ולבית הספר לאחיות בוולפסון על היוזמה והביצוע.

ידי הארגון האמריקאי, יחד עם עוד עשרה חברים מתוכניות נוספות בארץ. במהלך הביקור התארחנו אצל משפחות יהודיות, ביקרנו בבתי כנסת ובבתי ספר ונחשפנו להווי חיי הקהילה. השתתפנו בערב התרמה לחיילי צה"ל וכן בערב התרמה שנתי בהשתתפות של כ-800 איש, כולם תורמים יהודים מטורונטו ומישראל, התומכים באוכלוסיות מוחלשות בקהילה. בערב ההתרמה, כל אחד מחברי המשלחת סיפר את סיפורו האישי והציג כיצד התוכנית השפיעה על חייו. לאורך הביקור המארחים סיפקו לנו תחושה של בית,

שמי מיטל לוויס, אני בת 37, נשואה+3 ולומדת בתוכנית ללימודי תעודה לאחיות מוסמכות לבני העדה האתיופית בבית"ס האקדמי לאחיות וולפסון. זוהי תוכנית ייחודית וייעודית, ביוזמה משותפת של המרכז הרפואי וולפסון ועיריית בת ים. התוכנית נתמכת על ידי הארגון UJA Federation of greater Toronto אשר תומך בפרויקטים שונים בארץ - באילת, בבת ים, בשדרות ועוד, בעיקר בתחום החינוך וההשכלה הגבוהה. באוקטובר האחרון הצטרפתי למשלחת, לביקור של שבוע ימים בטורונטו שאורגן על

גנטיקה

אם להורים שלך אף פעם לא היו ילדים, רוב הסיכויים שגם לך לא יהיו
דיק קאבט

גריאטריה

זה לא כל כך רע להיות סנייל: כל יום פוגשים חברים חדשים
לא ידוע

יולדות

מולדתי בסורוקה, וכשאמי הגיעה לאחרונה לבדיקה בסמוך לחדר יולדות היא אמרה לי: "שלושים שנה, והתקדמת 30 מטר בחיים"

רופא מתמחה בחטיבת הנשים, בייח סורוקה

בריאות זה לא צחוק!

...אבל צחוק יפה לבריאות, וגם למי שעוסק במקצועות הבריאות. לפניכם לקט של ציטוטים משעשעים על מחלות, חולים ואלו המטפלים בהם. כי אף אחד לא מת מקצת הומור לרפואה

פסיכולוגיה

"דוקטור, יש לי כל הזמן תחושה של דה-ד'ה-וו".
"לא דיברנו על זה בפגישה הקודמת?"
לא ידוע

בריאות הציבור

בריאות זה שיהיו לך אותן מחלות כמו לשכניך
קוונטין קריספ

קלינאות תקשורת

סטיקר על מכונית של קלינאית תקשורת: "קוראים לי נחמן ואני כבר לא מגמגם"
אלמוני

אונקולוגיה

הרופא: "יש לך סרטן ואלצהיימר". החולה: "לא נורא, העיקר שאין לי סרטן"
לא ידוע

פסיכיאטריה

בעבר סבלתי מפיצול אישיות, אבל עכשיו אנחנו מרגישים מצוין
לא ידוע

רוקחות

מנסים לשדל אותך לקנות תרופות! ראיתי פרסומת שאמרה: 'האם אתה הולך לישון ומתעורר בבוקר?'
כריס רוק

רפואת קהילה

מזכירה: "דוקטור, יש כאן אדם בלתי נראה שמתעקש להיכנס אליך".
רופא: "תגידי לו שלא אוכל לראות אותו".
מתוך הספר "אפלטון ואתון נכנסים לבך"

גסטרו

הרופא אסר עליי להמשיך לערוך סעודות אינטימיות לארבעה - אלא אם כן יש עוד שלושה אנשים בחדר
אורסון וולס

סיעוד

אחות מעשית היא אחות שמחפשת עבודה אחרת אלמוני

כירורגיה

ברחתי מחדר ניתוח אחרי ששמעתי את האחות אומרת "תהיה חזק, אל תתרגש, זה ניתוח פשוט". הבעיה הייתה שהיא דיברה עם המנתח אלמוני

ניהול סיכונים

היזהר כשאתה קורא בספר העוסק בנושאי בריאות - אתה עלול למות משגיאת דפוס מארק טוויין

מחקר

עיתון רפואה מבין אינגלנד מדווח ש-9 מתוך 10 רופאים חושבים ש-1 מתוך 10 רופאים הוא אידיוט ג'יי לנו

בריאות הנפש

אמרתי לפסיכיאטר שלי שכולם שובאים אותי. הוא אמר לי בתגובה: "אל תהיה מבוגר, לא כולם פגשו אותך עדיין"
רודני דנגרפילד

גרנטולוגיה

למות? זה הדבר האחרון שאעשה גרושו מרקס

הרדמה

כל רופא הוא רופא מרדים אם הוא מדבר מספיק לאט elrani, פייסבוק

מרפאת מטיילים

אם אתה נראה כמו התמונה בדרכון שלך, אתה חולה מדי בכדי לטייל וודי אלן

דיאטה

איך זוכרים את מספר החיוב חינם של מרכז הדיאטה? אחת שמנה מאוד שמנה מאוד לא ידוע

התפתחות הילד

התינוק המצויר של כללית מפרסם אותם כבר כמה שנים טובות, ועדיין אף רופא בקופה לא עלה על זה שהוא לא מתפתח אלמוני

מעבדה

עשיתי בדיקת איי.קיו והתוצאות היו שליליות לא ידוע

פוריות

ערב אחד אמרתי לבן שלי, "יום אחד יהיו לך ילדים משלך". הוא אמר, "גם לך".
רודני דנגרפילד

רפואת משפחה

מטופל: "דוקטור, כואב לי בכל מיני מקומות".
רופא: "אז אל תלך אל המקומות האלה"
אלמוני

פלסטיקה

התכוונתי לעשות ניתוח פלסטי, אבל שמתי לב שהמשרד של המנתח היה מלא בציורים של פיקאסו ריטה רודנר

רפואה מונעת

הפופולריות של הסיגריות הייתה מתרסקת בן לילה אם היה רשום על האריזה "סיגריות מכילות שומן"
דייב בארי

מנהיגות לומדים בשטח

לשאוב מים מהבאר, להנהיג עדר כבשים ולעמוד בצורה מאוזנת על משטח מתנדנד: חוויות מיום מנהיגות למנהלים וסגנים מסקטור מנהל ומשק ופרא רפואי

מהי מנהיגות?

"מנהיגות היא יכולתם של אדם או קבוצת אנשים להוביל אנשים אחרים אל עבר מטרה משותפת במינימום סמכות".

מהי מנהיגות ארגונית?

"מנהיגות ארגונית היא תיאור של דפוס מנהיגות הרלוונטי להובלת תהליכים, באופן המאפשר להכווין, להוביל ולנהל קבוצת אנשים לצורך השגת מטרה משותפת".

אז מה עשינו?

רחלי אסא וטל בונדי החליטו להוציא את סקטור מנהל ומשק ופרא רפואי לסדנה בנושא מנהיגות, לראות האם יש לנו את זה, או יותר נכון - לנסות לרכוש כלים נוספים על מנת להרחיב ולחדד את המיומנויות הנדרשות למנהיגות בכלל ולמנהיגות ארגונית בפרט.

יצאנו ל"נאות קדומים", קבוצה של מנהלים וסגנים: ניסינו להוריד דלי לבאר, רדפנו אחרי כבשים ועיזים וניסינו לאזן משטח על גבי קורת

עץ גלילית.

אולי זה נשמע קל, אבל ממש לא. שאיבת המים מתוך הבאר דרשה תיאום של "מנהיג" עם ארבעה זוגות אשר עמדו בארבע פינות של סוכה והחזיקו בחבל שהיה מחובר לו. המחזיק בחבל היה בעיניים עצומות, החבר השני יכול היה רק לדבר ללא יכולת להשתמש בידיו, והמנהיג יכול היה להעביר את הוראותיו רק בתנועות ללא יכולת לדבר. מנהיגות! שיתוף פעולה! השגת מטרה! המשימה השנייה הייתה להעביר עדר עיזים וכבשים מנקודה לנקודה. היה מצחיק ומשעשע אבל היה צורך בתכנון, במנהיג שייתן את ההוראות המתאימות, ובתיאום בין כל חברי הקבוצה. מנהיגות! שיתוף פעולה! המשימה השלישית הייתה להעמיד את הקבוצה על משטח העומד על גליל עץ ולאזן את המשטח כך שהקבוצה לא תיפול. שוב, מנהיג שנותן הוראות ברורות! קבוצה המקבלת את ההוראות ונשמעת לו!

גיל ביניים או בינתיים?

ד"ר עוזי רביב

קיבלתי מצגת, תאווה לעיניים, כזו העוסקת בגיל הביניים ובה שפע עצות על רקע נופים כיצד, למרות הגיל, ניתן ליצור חיים יפים, להתעלם מהכאבים שבפרקי הגוף ומהעובדה שהשיער שנעלם כבר לא אסוף... ומכל מיני צרות, שבאורח טבעי ורגיל מתלוות אלינו עם התקדמות הגיל. בקיצור, מצגת יפה ומחממת לב שאת לבו של כל קשיש תשובב. ואז עלה בדעתי איכשהו להגיב בקטע קצר, אני מקווה די מגניב, והרי הוא לפניכם, קהל קוראיי הנכבד, האם הוא קולע - תחליטו לבד. הרי תשובתי המחורזת: אני בגיל ה"בינתיים" - זה גיל בו אני חייב לישון שעתיים כדי להשלים את שנת הלילה בצהריים. זה גיל - בינתיים, או ביניים - בו לא רק מתעבים המותניים, אלא הוא כולל גם בעיות בשיניים ובעיות ראייה בגלל הזדקנות העיניים... ועוד עניינים שאין צורך להדגיש, כי כל אחד מאתנו - הקשישים - יודע ומרגיש... והעיקר, יש לזכור: אם תיעור משינה בלי לחוש כל כאב, גם לא בשן הבינה, זה סימן ואות ומופת שאתה כבר בעולם האמת... וזכור את האמת לאמיתה: "בינתיים" הוא הגיל בין לידה, מיטה ו...מיתה.

יוצאת לדרך חדשה

מכתב פרידה לעובדי וולפסון מסוזי גלעדי, יו"ר ועד עובדי ביה"ח היוצאת

אני פורשת לגמלאות, ותגמדה המילים ותקצר היריעה מלהכיל את מילות ההערכה והכרת התודה, על הכבוד והזכות שנפלו בחלקי להיות חלק מכם. 36 שנים שימשתי כאחראית משרד הרנטגן, אשר היה עבורי עוגן ובית. הייתי עדה לכל השינויים, עם בוא הקדמה והחדושים. במקביל, פעלתי במשך למעלה משלושה עשורים בוועד העובדים של בית החולים, מתוכם עשור כיו"ר הוועד. אני מודה לכל אלו אשר ליזו אותי במהלך השנים הנפלאות האלה. תודה לכם על האמון, על העידוד והעזרה, על שיתוף הפעולה החברתי, על האהבה ועל התמיכה והגיבוי שהענקתם לי. תודה שידעתם להעריך את העבודה שנעשית במסירות ובנחישות, מתוך אחריות, ובכך תרמתם להצלחה. לא קל לי לסיים ולומר תודה, אבל הגיע הזמן לצאת לדרך חדשה, במקום אחר, עם אנשים אחרים, אך עם המון זיכרונות טובים ונעימים, כי החלום של אתמול הוא התקווה של היום והמציאות של מחר.

בהמון אהבה,
סוזי גלעדי

חברת לכל תסייע לך ב:

לכל תמיכה וליווי לקשיש ומשפחתו ע"י מטפלות מוסמכות, צוות אמין ומיומן.

לכל הדרכה ויעוץ במימוש זכויות הקשיש.

לכל שעות טיפול אישי בבית הקשיש על חשבון החברה במסגרת שעות טרום סיעוד.

לכל כח אדם מותאם לצרכי ולשפת הקשיש.

לכל עזרה בבית ע"י עובד זר, במגוון שפות.

לכל מענה טלפוני אישי 24 שעות.

1700-700-430 פריסה ארצית

הזמנה

אתם מוזמנים ליהנות ראשונים

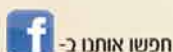
אחוזת ראשונים מזמינה אתכם לאירוע היכרות מהנה
בואו להכיר מקרוב את החיים הטובים, במרכז העניינים

אחוזת ראשונים, לגור מעל מרכז העניינים. מתחם חנויות, מרכז רפואי, קופות החולים.

אחוזת ראשונים הממוקמת במערב ראשל"צ, היא בית הדיור המוגן המוביל בישראל. האחווה בנויה מעל "מרכז ראשונים" - מרכז מסחרי גדול שיש בו הכל: סופרמרקט, בית מרקחת, דואר, מסעדות, בנק, חנויות ובתי עסק. המרכז כולל גם את "ראשונים מדיקל סנטר" ובו מרפאות ומעבדות של כל קופות החולים, רופאים מקצועיים, מרפאת שיניים ומכון פילאטיס. חניון תת-קרקעי ויציאה תוך דקות לקניונים הגדולים, מרכזי הבידור ולחוף הים של מערב ראשל"צ. והכל - במרחק לחיצה אחת על כפתור המעלית!

החלמה / מח' סיעודית / מח' לתשושי נפש / סיעוד אישי PrivateCare

לפרטים התקשרו: *3616 | 03-9626211

הנחשול 30, מוה ים, ראשון לציון

אחוזת רובינשטיין
רשת הדיור המוגן הפרטית המובילה בישראל

a-rubi.co.il